

www.jongedemocraten.nl

OVERIGE ARTIKELEN

- ▶ "Paars was een revolutie"
- ▶ De wondere wereld van ontwikkelings samenwerking
- ▶ Dogmatisch democratisch?
- ▶ Eerste JD voorjaars intro "Om voor over te vliegen!"
- ▶ A Little South of Sanity: Election Year 2004
- ▶ "Eigenlijk zijn wij weekdier-liberalen"
- ▶ Column: De Voorzittershamer

Redactioneel

Door Vrolijk Varken

Alles was af. Alles was weer rustig. Ik kon weer lekker relaxen met een goed boek op de animal farm.

Was ik net lekker ingedut, kwam hij me weer optrommelen. Dat die laatste Demo eruit moest.

"LAATSTE Demo?"

"Ja, je laatste. Je moet er daarna mee kappen. Je periode zit er op. Blij toe, trouwens. Mij een beetje zeiksnor noemen. Achterlijke ham."

"Ja maar, ja maar..." stamelde ik.

"Nee, geen gemaar, opschieten, lui varken!"

Aldus de psychotische slavendrijver. Herken ik een thema? Maar afscheid nemen heeft wel een voordeel. Er komen enthousiaste opvolgers aan. Dus die heb ik lekker aan het werk gezet, terwijl ik me zal beperken tot het schrijven van een leuk redactioneel waarin ik de eer op me kan nemen. Nu alleen nog bedenken waar ik over moet schrijven.

Ach, als ik dan toch al liever lui dan moe doe, dan kies ik hier ook maar de makkelijke weg. Gewoon een terugblik waarin ik mijn prestaties leuk afschilder. Daar gaan we dan...

Lieve lezers,

Na een roerig jaar waarin de Demo grondig is vernieuwd, kan ik met trots zeggen dat ik, na de verguizing die me vorige keer ten deel was gevallen, nu mijn eerste fanmail heb mogen ontvangen. Hiervoor mijn hartelijke dank, mam!

Vorig jaar, ik weet het nog goed, ben ik na een fantastische introductie door die lieve congresvoorzitter Ivo op een mooie zonnige dag in het pittoreske Leeuwarden door de alwetende algemene ledenvergadering van deze mooie vereniging de Jonge Democraten vereerd met de toekenning van mijn huidige functie, die van adjunct hoofdredacteur van het onvolprezen verenigingsblad de Demo. Nu loopt deze periode ten einde en zal ik plaats moeten maken voor mijn opvolgers, voor wie ik alleen maar de wens kan uitspreken dat ook zij gezegend zullen worden met een verheven eloquentie waaruit zulke mooie volzinnen zullen voortvloeien.

Het testament van mijn vertrek heb je nu in handen. Mijn kandidaat opvolgers en ik hebben weer een vol nummer kunnen samenstellen. Het lustrum nadert de grandioze finale. Mijn periode is ten einde.

Ik heb mijn nek lang genoeg uitgestoken.

Met veganistische groink,
Vrolijk Varken.

Colofon

20e Jaargang - nummer 2
april 2004

DEMO is een uitgave van de
Jonge Democraten, onafhankelijke
politieke jongerenorganisatie
sinds 1984.

Oplage:
2500 exemplaren

Demoredactie:
Lourens Dinger, Hugo van Haas-
tert, Michiel Kellner, Charlotte
Meindersma

demo@jongedemocraten.nl

Deadline DEMO 3: 1 juli 2004

Aan deze Demo erkten mee:
Het Landelijk Bestuur
Kevin Cyron, Jeroen Mimpen, Ivo
Thijssen, Reinout de Vries, Bart
Woord, Philippus Zandstra.

Foto's: Claudia Willemsen, Tobias
van elferen.
Nabewerking: Michiel Kellner

Landelijk Bestuur JD
Postbus 660, 2501 CR Den Haag
fax: 070 - 364 19 17
info@jongedemocraten.nl
www.jongedemocraten.nl

Drukker:
Drukkerij Primair B.V.
Hoogstraat 7, 5241 CT Rosmalen
tel: 073 - 522 59 13
info@drukkerijprimair.nl
www.drukkerijprimair.nl

De JD steekt haar tong uit

Door Lourens Dinger en Charlotte Meindersma

Op 6 maart 2004 om een uurtje of half acht was de brasserie in de Kalvertoren gevuld met Jonge en iets minder Jonge Democraten. Zij waren hier bijeen gekomen om de opening van het lustrumjaar te vieren met een borrel en een reünie. Onder het genot van een drankje en het prachtige uitzicht over Amsterdam (mét neonlichten) werden herinneringen opgehaald en anekdotes uitgewisseld.

Oud-voorzitters dachten natuurlijk van al hun verplichtingen af te zijn toen ze de voorzittershamer naast zich neer legden, maar niets bleek minder waar. Ze waren namelijk gevraagd op deze avond nog een leuke anekdote te vertellen, wat dan ook (al dan niet voorbereid) gebeurde. Zo was de oprichting van de JD al zo lang geleden dat de naam van de bewuste kroeg alweer vergeten was en bleek de JD er niet alleen voor de politiek(e) (gezelligheid) te zijn, maar zijn er heuse vriendschappen uit voortgekomen. Boris van der Ham vertelde dat je beter geen ruzie met de DEMO kon krijgen. (wat wij ten sterkste onderschrijven, red.) Hij had foto's in de DEMO willen hebben en tijdens de gesprekken liepen de gemoederen zo hoog op dat hij tot werkelijk alles bereid was. "Al zet je een foto van mij op de voorkant en zet je eronder 'Boris is een lul'. als er

De trotse redactie van het Lustrumboek

maar foto's komen." Jasper Hormann vond dat wij niet onze nek uit moesten steken, maar onze tong, als blijk van ons succes. Helaas voor Jasper was hij later de enige die ook daadwerkelijk zijn tong uitstak.

Na de toespraken van de verschillende oud-voorzitters was het tijd voor de presentatie van het lustrumboek. Dit prachtige werk staat bol van de verhalen en anekdotes uit twintig jaar Jonge Democraten. Het werd aangeboden aan het lid dat (bijna) precies even oud is als de JD. Het boek was er ook direct verkrijgbaar voor het luttele bedrag van 7,50. Dit in tegenstelling tot het D66 congres, waar men er twee en een halve euro meer voor zou moeten gaan betalen. Overigens is het boek nog steeds verkrijgbaar, zoals op de achterkant te lezen valt.

De verbroedering tussen de JD'ers en oud JD'ers was zo groot, dat velen van hen het borrelen niet meer wilden stoppen. Daarom togen zij rond middernacht door de straten van onze hoofdstad om bij 'de Heeren van Aemstel' nog

De 20-jarige Nienke Wind neemt het eerste exemplaar van het lustrumboek in ontvangst uit handen van hoofdredacteur Bastian Lozar

een paar drankjes te nuttigen. Ondanks het luide geluid dat werd geproduceerd door een live band, wisten zowel de Jonge Democraten als hun niet-meer-zo-jonge voorgangers toch nog met elkaar in verschillende discussies te geraken.

Het was absoluut een geslaagd feest, dat doet verlangen naar het volgende lustrum! Gelukkig hebben we ook nog een lustrumcongres dat er aankomt en ongetwijfeld bol zal staan van de gezelligheid en de politiek. Overigens is dat ook de uitgelezen kans voor net nieuwe leden, of leden die tot nog toe niet actief zijn geweest, om een kijkje te komen nemen en mensen te leren kennen.

Congresaankondigingen

Op het komende congres worden twee wijzigingsvoorstellen ingediend op de statuten. Deze worden hieronder opgenomen. Ook zijn er voor vier hoofdstukken resoluties ingediend. Dit alles kan je ook op de website vinden, waar het concept congresboek online staat. Wil je dus goed voorbereid op het congres komen? Lees je vast in!

WV01: Onderschrijving beginselverklaring

Indiener: Landelijk Bestuur
Woordvoerder: Vincent Verkoelen

Toevoegen Artikel 5 lid 5:

5 Leden dienen de beginselverklaring van de Jonge Democraten te onderschrijven.

Toelichting: De beginselverklaring van de Jonge Democraten vormt de basis van onze vereniging. Wie de beginselverklaring niet onderschrijft, onderschrijft daarmee de bestaansreden van de vereniging niet. Het hebben van een beginselverklaring heeft geen waarde op het moment dat deze niet onderschreven wordt door leden. Door het onderschrijven van de beginselverklaring worden leden zich bewuster van de beginselverklaring.

WV02: Wijzigingsprocedure beginselverklaring

Indiener: Afdeling Amsterdam
Woordvoerder: Gerzon Eenkhoorn

Toevoegen Artikel 21 lid 1, 2 en 3:

- 1 De jonge Democraten hebben een beginselverklaring zoals aangenomen op de 2e Algemene Ledenvergadering der Jonge Democraten op 10 en 11 november 1984 te Bunnik.
- 2 De beginselverklaring de Jonge Democraten kan niet gewijzigd worden.
- 3 De Algemene Ledenvergadering kan slechts tot wijziging van onderhevig artikel besluiten, indien dit besluit met twee derde van de stemmen worden genomen in een vergadering waarin tenminste vijftien procent van alle stemgerechtigde leden aanwezig is bij twee achtereenvolgende vergaderingen.

Paars III laat nog even op zich wachten

Door Hugo van Haastert

De Paars III dag was door Salima en Maaike veelbelovend opgezet. De jongerenorganisaties van de oude Paarse coalitie zouden bij elkaar komen om nostalgisch terug te kijken op die goede oude tijd zonder de christenen in de regering. Sterker nog, de naam Paars III verried zelfs iets over een mogelijke toekomstige samenwerking. Deze mogelijkheid moesten we dus maar eens nader bespreken. Helaas, het mocht niet zo zijn. Onze voormalige koningin Juliana stierf de avond daarvoor in haar slaap

waardoor werd besloten uit respect de activiteit af te gelasten. Na een minuut stilte werd er besloten de middag af te sluiten met een lunch. Tijdens de lunch konden de overgebleven JD'ers en JS'ers nog even nakletsen; op die manier was er toch nog een beetje het Paarse gevoel. We blijven echter hopen op een herkansing. In het programma was namelijk ruimte gemaakt voor een discussie over de sociale zekerheid. Een sociaal-economische discussie die de klassieke tegenstelling tussen socialisten en liberalen goed naar voren had

socialisten
democraten
liberalen

moeten brengen.

De Paars III dag had ons ook kunnen laten zien hoe (on)overbrugbaar de verschillen tussen liberalen en socialist zijn. Is een derde Paarse coalitie binnenkort weer mogelijk of heeft de polarisatie de twee kampen voorlopig te ver uit elkaar gedreven? Hopelijk dat de herkansing ons uitkomst zal bieden.

"Paars was een revolutie"

Door Reinout de Vries en Philippus Zandstra

Hans van Mierlo (72) is de bekendste politicus die D66 ooit heeft voortgebracht. Negentien jaar lang, de helft van het 38-jarig bestaan van D66, heeft hij de partij aangevoerd. Een gesprek over heden en verleden met de oud-journalist, die nog altijd als boegbeeld van zijn partij wordt gezien.

Hans van Mierlo richtte in 1966 samen met een aantal anderen de politieke partij D66 op. Hij vond dat een aantal zaken in de Nederlandse samenleving niet goed ging. Dat had onder andere te maken met het democratische gehalte van het land. Van Mierlo en zijn kompanen wilden het politieke bestel als het ware 'openbreken'. Het was op dat moment nooit de bedoeling om een partij op te richten die zelf deel ging uitmaken van het open te breken establishment. D66 moest zichzelf weer opheffen, als het zijn doelen had bereikt.

Het moment van de oprichting was niet toevallig. De jaren zestig ziet Van Mierlo namelijk als een heel belangrijke periode in de Nederlandse politieke geschiedenis. "Er was een proces gaande waarin de samenleving veranderde van eliteconsumptie naar massaconsumptie en van elite-informatie naar massa-informatie. Politieke onderwerpen, maar ook materiële zaken, die eerst alleen voor de elite waren weggelegd, waren nu voor iedereen. Zo is dat bijvoorbeeld ook met democratie gegaan: eerst was kiezen iets voor de elite, toen voor de mannen en daarna kwam het algemeen kiesrecht. Vaak onderschat, maar toch zo belangrijk was de opkomst van de tieneconomie. Want ook de jongeren hadden nu een rol in het proces. Dat is een hele belangrijke periode geweest in de ontwikkeling van de democratie. Er kwam meer gelijkheid. En dát is een voorwaarde voor democratie."

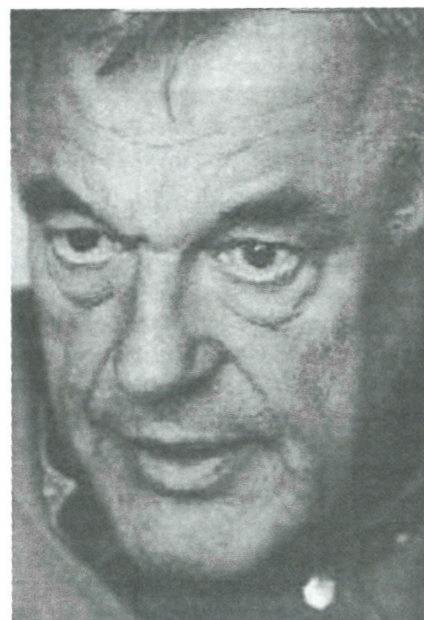
Van Mierlo ergerde zich aan de passiviteit van de PvdA en de VVD, die toestonden dat de confessionele partijen altijd aan de macht waren. "Het Nederlandse politieke systeem was als een canapé, een driezitsbank, met twee fauteuils aan de zijkant. De driezitsbank, dus de ARP, de CHU en de KVP, zaten allen tijde in de regering en de twee fauteuils, PvdA en VVD mocht

ten daarbij aanschuiven. De christelijke partijen konden altijd uitzoeken met wie ze wilden regeren."

Volgens Van Mierlo was dat gegeven met de komst van het Paarse kabinet verleden tijd. Zelf was hij er dan ook al langer mee bezig, net als de Jonge Democraten. Al in de jaren tachtig overlegden de drie 'paarse' partijen met elkaar in het Des Indes-overleg. Maar de realisatie van het Paarse kabinet in 1994 noemt Van Mierlo een 'revolutie'. "De driezitter was als permanent gegeven uitgeschakeld. Het CDA zal nog wel regelmatig in een coalitie terugkomen, maar dat staat niet meer vast. Het kan ook anders. Dat is het belangrijkste dat met een paarse coalitie bereikt is."

Tegenwoordig is Hans van Mierlo niet meer zo actief in de politiek. Af en toe spreekt hij nog met de media, maar de meeste telefoontjes wimpelt hij af. Ook spreekt hij nog regelmatig D66'ers en bezoekt hij partijcongressen, maar hij ziet zichzelf niet als adviseur. "Als men mij belt, zeg ik wel wat ik ervan vindt, maar dat contact is ook niet zo heel frequent."

In de media zegt Van Mierlo ook nog regelmatig waar het op staat. Zo kon hij het absoluut niet eens zijn met de manier waarop de Verenigde Staten handelde in de oorlog tegen het terrorisme en met name de inval in Irak. "De VS hebben de VN op een schande-

lijke wijze te kakken gesteld.

Dit is een enorme aantasting van de VN, en het is maar afwachten hoe dit af gaat lopen.

Je kunt niet zomaar als het je uitkomt de regels, binnen welke een oorlog gerechtvaardigd is, terzijde schuiven. De morele autoriteit is weg. Een zaak die hopelijk door de jeugd kan worden aangepakt."

En wat vindt de oprichter van D66 dan bijvoorbeeld van de deelname van 'zijn' partij aan het kabinet Balkenende-II? "Verdedigbaar, maar niet leuk."

Zijn woordje heeft hij dus nog altijd klaarstaan. Hij wordt er ook nog regelmatig naar gevraagd, maar de actieve politiek heeft hij afgezworen; De nieuwe generatie is aan de beurt.

Lees meer over Hans van Mierlo, én andere prominente D66'ers en JD'ers, in het Lustrumboek. Deze is voor slechts € 7,50 te bestellen. Zie voor bestelinformatie pagina 12 (de achterkant) van deze Demo.

Steek
je nek uit!

De wondere wereld van ontwikkelingsamenwerking

Door Kevin Cyron en Iva Thijssen

Drie maal hebben wij nu onze nek uitgestoken en hebben we een poging gewaagd om iets van het complexe ontwikkelingsvraagstuk inzichtelijk te maken. Of dat is gelukt, weten we niet, maar het heeft in ieder geval wel drie mooie workshops opgeleverd, met daarin volop discussie over de wereld van morgen en de beleidsmaatregelen die deze mogelijk maken. Het is nu tijd voor een terugblik op deze workshops waarin aan de hand van een aantal belangrijke bepalende factoren de wereld van 2015 gecreëerd werd. Welke factoren vinden JD'ers nu eigenlijk het meest bepalend, welke thema's het meest belangrijk, en welke beleidsmaatregelen het meest wenselijk?

Waarom eigenlijk de wereld van 2015 creëren? Aanleiding hiervoor zijn de Millennium Ontwikkelingsdoelstellingen van de Verenigde Naties (VN). Op de Millenniumtop in de nadagen van het jaar 2000 is een Millenniumverklaring opgesteld met daaraan gekoppeld acht Millennium Ontwikkelingsdoelstellingen. Deze doelstellingen zijn een reactie op de voortdurende armoede-problematiek en moeten de algemene consensus weergeven van waar we met zijn allen naar toe willen in het jaar 2015. Deze doelstellingen zijn erg divers en bevatten aspecten die betrekking hebben op volksgezondheid, milieu, onderwijs, en gelijkheid van mannen en vrouwen. Twee doelstellingen springen er echter wel een beetje uit. De eerste doelstelling is een erg duidelijke en stelt dat armoede in 2015 gehalveerd zou moeten zijn ten opzichte van het door de VN gehanteerde basisjaar 1990. Dit is de basisdoelstelling die de andere doelstellingen mede mogelijk moet maken. De laatste doelstelling springt er ook enigszins uit aangezien deze erg uitgebreid is en eigenlijk aangeeft hoe deze doelstellingen behaald kunnen worden. Het spreekt van het creëren van een wereldwijd duurzaam partnerschap met daarin aandacht voor een eerlijk handelssysteem, ruimte voor schuldverlichting, en een intensivering van ontwikkelingssamenwerking. De perspectieven voor het behalen van de doelstellingen verschillen erg per doelstelling en per regio. Duidelijk is wel dat Afrika de grootste moeite zal hebben om een positieve ontwikkeling door te maken.

In de workshops hebben de deelnemers deze wereld van 2015 gecreëerd om hem vervolgens te kunnen testen aan de Millenniumdoelstellingen. Het creëren van de wereld is gebeurd aan

de hand van een brainstormsessie waarin verschillende exogene factoren en beleidsdimensies genoemd zijn. Uit deze factoren en beleidsdimensies konden de deelnemers vervolgens twee aspecten kiezen die zij het meest essentieel achten voor de toekomst. Deze twee aspecten werden vervolgens gekruist in een diagram waarna vier mogelijke toekomstscenario's ontstonden. Deze vier toekomstbeelden zijn vervolgens uitgewerkt en getoetst aan de Millenniumdoelstellingen.

De workshop is dus drie keer gehouden en drie keer werden ook weer heel andere werelden gecreëerd. Beleidsdimensies en andere factoren vlogen hier en daar door elkaar heen. De eerste keer op het politiek-inhoudelijk weekend in Apeldoorn werd er uiteindelijk gekozen voor aan de ene kant de concentratie van technologie in het rijke Westen versus de verspreiding daarvan naar andere werelddelen, en aan de andere kant voor de clash of civilisations tegenover een mogelijke toenadering van verschillende culturen. In Den Haag werd een meer beleidsgerichte focus gehanteerd en concentreerden we ons op de grenzen van Europa. Hierbij werd een onderscheid gemaakt tussen het al dan niet overgaan tot handelsliberalisering aan de ene kant en het al dan niet openstellen van de Europese grenzen voor arbeidsmigratie uit bijvoorbeeld Afrika. Ten slotte werd in het koude noorden van Friesland weer ingegaan op een mogelijke clash of civilisations, maar dan nu gekoppeld aan een mogelijke uitputting van hulpbronnen en de mate waarin we in staat zijn om daarop in te spelen met nieuwe technologie. Tot twee maal toe werd er dus ingegaan op een mogelijk mondiaal cultureel conflict. Is dit slechts veroor-

zaakt door een aantal JD'ers die dit aspect erg hoog op hun persoonlijke agenda hebben staan of kunnen wij hieruit concluderen dat de gemiddelde JD'er de multiculturele vrede in twijfel trekt? Verdere ontwikkelingen van onze workshop zullen ons wellicht een antwoord op deze vraag kunnen geven.

De oplettende lezer heeft inmiddels al gemerkt dat er op verschillende momenten een aantal verschrikkelijke doemscenario's uitgewerkt zijn, en dan vooral voor het arme zuiden van onze wereld. Wat te denken van een combinatie van een clash of civilisations met een concentratie van technologie in het Westen? In een dergelijk wereld zouden er welvaartsvernietigende brandhaarden ontstaan op verschillende culturele scheidslijnen. De rijkdom zou in deze wereld behouden blijven in het Westen, waar de technologie zich maar verder blijft ontwikkelen, zonder dat het zuiden daarvan kan profiteren. Ook in de tweede workshop is er een dergelijk scenario uitgewerkt. Stel je eens een wereld voor waarin Europa stelselmatig blijft weigeren om goederen en arbeidsmigranten toe te laten. Het Fort Europa zou daarmee een donkere schaduw werpen op het veel kleinere Fort Afrika, van waaruit met jaloezie naar de Europese pracht wordt gekeken. De Europese rijkdom zal dan echter een illusie blijken, en haar torens zullen dan ook snel opgaan in vlammen ofwel bezwijken onder haar zwakke Europese fundamenten.

Naast deze diepe ellende zijn er ook een aantal zeer begerenswaardige werelden gecreëerd. Zo is er een wereld geschapen waarin de verschillende culturele invloedsgebieden zichzelf niet tegen elkaar afzetten maar juist in een grotere harmonie verder leven. In deze wereld is de mondiale multiculturele samenleving nog niet ten onder gegaan en worden conflicten op vreedzame wijze opgelost. Daarnaast biedt de wijdverspreide technologie soelaas bij het ontwikkelen van de meest arme streken van onze wereld.

Naast deze uitersten zijn natuurlijk vele werelden denkbaar waarin het uiteindelijk resultaat nog niet zo zeker is, en we nog maar moeten afwachten wat de effecten van een dergelijk wereld

zouden zijn. Een Europa waarin we onszelf wel blijven beschermen tegen de producten van het zuiden, maar tegelijkertijd wel openstellen voor arbeidsmigratie komt nogal paradoxaal en onwettelijk over. Dit scenario biedt echter wel uitkomst bij het ontwikkelen van het plan om over te gaan tot een Europees arbeidsmigratiesysteem. Ook de tegenovergestelde wereld waarin wel overgegaan wordt tot handelsliberalisering, maar niet tot arbeidsmigratie lijkt meer eenvoudige effecten te hebben. Dergelijke scenario's kunnen hulp bieden bij het voorspellen van effecten van bepaalde maatregelen terwijl overige factoren constant worden gehouden.

De meest ideale wereld zal wel nooit bereikt worden, dat blijft iets om van te dromen. Al is het maar omdat de meningen over een dergelijke wereld sterk verschillen. We kunnen echter wel alles proberen te bewerkstelligen om een betere wereld voor onszelf en onze minder bedeelde medemens te creëren. Dit zal voor een groot gedeelte moeten voortkomen uit politieke wilskracht. Dat de Westerse handelsbelemmeringen verstorend werken op de ontwikkeling van een zelfstandige Afrikaanse economie, wordt de laatste tijd om de haverklap geroepen. Toch is vrije wereldhandel ook geen wondermiddel voor de Afrikaanse problemen. Problemen in stabiliteit, interne verdeeldheid, en slecht bestuur zijn daarmee nog niet direct verholpen. Het zou echter wel als een grote overwinning gezien kunnen worden als Westerse politici eindelijk over de belangen van een kleine groep belanghebbenden heen kunnen stappen, en het mondiale belang kunnen zien. Naast handelsliberalisering zou ook een stap gemaakt kunnen worden met geleidelijke arbeidsmigratie. De hoeveelheid middelen die door migranten in de vorm van remittances terug naar ontwikkelingslanden wordt gesluisd is al jaren groter dan de totale door het Westen verschaft ontwikkelingshulp. Dit geld komt bovendien direct bij de mensen terecht en kan het negatieve effect van een mogelijke braindrain wel eens meer dan teniet doen. Tot slot moet ontwikkelings samenwerking prioriteit zijn en blijven. Goed bestuur, stabiliteit, en verdelingsvraagstukken zijn met bovenstaande maatregelen nog niet opgelost. Sommige groepen mensen blijven altijd buiten bepaalde positieve ontwikkelingen vallen. Het zorgdragen voor de eerste levensbehoeften van mensen in nood en het verbeteren van hun toekomstperspectief blijft dan ook een internationale verantwoordelijkheid. Daaraan moet gewerkt blijven worden middels een gedegen internationale samenwerking. Natuurlijk is de rol van Afrika zelf hierin het allergrootst. Wij kunnen hier hooguit faciliteren en daarmee bepaalde ontwikkelingen mogelijk maken. Afrika zelf zou moeten werken aan een grotere mate van integratie. Het negatieve effect van haar onderlinge strubbelingen en tariefmuren wordt nog altijd groter geschat dan die van Europese handelsbelemmeringen. Europa kan Afrika constructief bijstaan bij het creëren van vrede en stabiliteit, en hulp bieden bij beleidskwesties en goed bestuur. Het is van het grootste belang dat Europa en Afrika gezamenlijk vaart maken met bovengenoemde maatregelen. Alleen dan kan Afrika in staat gesteld worden zichzelf te ontwikkelen. Doelstellingen zijn mooi en nuttig, maar uiteindelijk is het de politieke wil en daadkracht die zaken echt mogelijk moet maken.

Dogmatisch democratisch?

Door Hugo van Haastert

De Jonge Democraten en D66 beschouwen zichzelf als vrijzinnig-democratisch. Vrijzinnig houdt in dat kwesties worden benaderd zonder een vooropgestelde mening of inzet. Of zoals de Van Dale ons leert: "vrijheid van mening voorstaand, vrijdenkend".

Voorwaarde voor vrijzinnigheid is dus dat vooropgestelde meningen taboe zijn. Of om het simpel te zeggen: het veld ligt open. Elke keer weer wordt een discussie open gevoerd en de conclusie ligt van tevoren niet vast. De kracht van vrijzinnigheid is dat ze progressief is. Waar socialisten, christenen en klassiek liberalen hun politiek baseren op een theorie of verhaal uit het verleden willen vrijzinnig liberalen elke discussie open benaderen. En omdat er niet wordt vastgehouden aan een bepaald uitgangspunt is de vrijzinnig - democratie dynamisch en tijdloos.

Toch heeft D66 haar eigen vooropgestelde mening. Van Mierlo heeft de partij namelijk gezegd met de overtuiging dat de Nederlandse maatschappij radicaal moet worden gedemocratiseerd. Deze drang naar radicale democratisering is de belangrijkste eigenschap die de partij onderscheidt van andere partijen. Zonder radicale democratisering zou D66 geen D66 zijn.

De jongerenorganisatie van D66 - ja, wij dus - bleef niet achter en maakte van democratisering ook haar strijdpunt. Radicale democratisering is zelfs vastgelegd in de beginselverklaring van onze organisatie: "De JD streeft naar een radicale democratisering van de maatschappij opdat de principiële gelijkwaardigheid van alle mensen, individuele vrijheid, onderlinge solidariteit en rechtszekerheid zo goed mogelijk gegarandeerd worden." Maar waren we niet vrijzinnig? Hadden we niet een afkeer van vooropgestelde meningen? Dit dogma van onze organisaties maakt D66 en de JD conservatief. Want de staat van onze democratie kan wel bediscussieerd worden, maar de conclusies staan al vast nog voordat deze discussie is begonnen. Democratie is goed, en hoe meer hoe beter. Dit is allerminst vrijzinnig en we zouden er dan ook goed aan doen om ons van deze beperkingen te ontdoen. Pas dan ligt het veld bij elke discussie volledig open en staan uitkomsten niet meer vast.

Zoals Wim Kok de ideologische, socialistische veren heeft geprobeerd af te schudden bij de PvdA, zo zullen ook de democratische veren van D66 en de JD moeten worden afgeschud. Democratisering als standpunt is prima, maar als heilig leerstuk heb ik er oneindig veel moeite mee. Als vrijzinnig-democraat word ik liever vrijgelaten om zelf te bepalen wat mijn mening is.

Democratisering en vrijzinnigheid hoeven elkaar niet uit te sluiten. Maar voorwaarde is dan wel dat oude ideeën van hun voetstuk worden gehaald. We moeten open de discussie aangaan over democratisering en ons niet laten leiden door opvattingen uit het verleden. De vermelding van radicale democratisering in de beginselverklaring is mij dan ook een doorn in het oog. Ik kies voor vrijzinnigheid boven dogmatisch denken.

Wat kies jij?

Eerste JD Voorjaars Intro: "Om voor over te vliegen!"

Door Reinout de Vries e.a.

Eind maart was Hoenderloo voor de tweede achtereenvolgende keer de locatie waar het Introweekend van de Jonge Democraten gehouden werd. Het was echter de eerste keer dat het in maart was. Af en toe was het koukleumen, maar bovenal was het weer een gezellig weekend.

Met debattrainingen, een formatiespel, een cursus Liberalisme die voor het eerst gegeven werd en een proefcongres had het weekend weer alle ingrediënten om nieuwe JD'ers wegwijs te maken. Daarnaast was er veel ruimte voor gezelligheid en alcohol en de bijbehorende positieve en ook negatieve effecten.

Een en ander leidde met name bij Vincent Verkoelen tot de nodige extra werkzaamheden in zijn al zo drukke bestaan. Hij kreeg van het proefcongres een Motie van Afkeuring die ertoe leidde dat hij alle toiletten schoon moest maken. Deze motie werd met de overweldigende meerderheid van 32 stemmen voor en drie tegen aangenomen. "Zonder brokje geen feest gehad", volgens de voorzitter zelf.

Vanuit het hele land kwamen mensen naar Hoenderloo. Er waren mensen uit Groningen en uit Rotterdam. Martine van Schoor zat zelfs vierentwintig uur van tevoren nog aan de andere kant van Het Kanaal. Aan het eind van het weekend kwam ze tot de conclusie: "Dit is echt iets om voor over te vliegen."

Het begin van het weekend begon meteen goed, met een formatiespel, wat ertoe leidde dat de christendemocraten samen met de gereformeerden en de groenen ging regeren. En dat terwijl de gereformeerden en de groenen de minste zetels wisten te behalen. Zo zie je maar weer hoe een formatie kan lopen.

De zaterdag stond in het teken van de politieke inhoud en vorm. Na een ont-

spannen boswandeling, waren er 's middags twee debattrainingen en was er de primeur van de eerste cursus liberalisme binnen de JD. Voor degenen die meer van de inhoud waren, werden er twee workshops gegeven over hoofddoekjes en orgaan-donatie.

JD'ers aan de wandel. Laat die kater maar wegwaaien!

Formatiespel: Christelijk Gereformeerd Groen

Na een botermalse zalmsteak, bereid door topkoks Peter Luijten en Gerzon Eenkhoorn, werd de dag vervolgd met een debatwedstrijd in Lagerhuisstijl. Onder leiding van Komala Dubois en Jan Paternotte passeerden verschillende stellingen de revue. Soms werd er fel op de man gedebatteerd, soms kwam de ware inhoud naar boven. Uiteraard was de jury, bestaande uit Vincent Verkoelen en Jeroen Adema, streng doch rechtvaardig. Ze waren overdonderd door de overtuigingskracht van de jongste deelnemer. Jet (13) stond haar vrouwtje in het één-op-één-debat. Dit leidde

echter niet tot de overwinning. De zondag begon alweer flink inhoudelijk, met het schrijven van een aantal moties die op het proefcongres behandeld gingen worden. Dit leidde tot hilarische organisatorische moties en Actueel Politieke Moties, maar ook tot een aantal goede politiek inhoudelijke moties.

Enige tijd verlaat arriveerde ook Bert Bakker, lid van de Tweede Kamer voor D66, in Hoenderloo. Er werd over een flink aantal onderwerpen inhoudelijk gediscussieerd, onder meer over de thema's die behandeld werden in de workshops op zaterdagmiddag. "Hierdoor werd de discussie naar een hoger niveau getild", vindt Tobias van Elferen, nog maar tweeënhalve maand lid van de Jonge Democraten. Zelfs voor leden van het Landelijk Bestuur waren er leermomenten. "Ik weet nu hoe ik een open haard aan moet steken", zegt Algemeen Secretaris Jacqueline van der Woude blij.

Aan het eind van het weekend hadden veel mensen kennis gemaakt met de afdeling waartoe ze behoren, andere nieuwe leden hebben hun plek gevonden in een werkgroep of commissie. Het introweekend leverde daarom naast de gezelligheid die hoogtij vierde, ook een bijdrage aan een nog actievier vereniging.

Komala Dubois instrueert de kemphanen voor het één-op-één debat.

De congresvoorzitters hebben er weer zin in op de zondag.

A Little South of Sanity: Election Year 2004

Door Kevin Cyron en Iva Thijssen

2004 is a big year for global politics. There are major elections happening all over the world. Spanish and Russian elections are in March, the European Union is set for an election in June, and the United States election in November. Of all these elections the most watched will undoubtedly be the one in November.

This year in the United States, the entire House of Representatives, which is composed of 435 members; 34 U.S. Senators; 10 state governors and the President are up for reelection. The Republican Party, or conservative party by American terms, is currently the majority party in the House by 23 seats, the Senate by 1 seat, holds the majority of Governorships at 28, and, holds the Presidency.

Over the past 10 years, the Republican Party has made significant gains in all these areas ending a 40 year dominance by the Democrats or liberal party by American terms in 1994. Will 2004 end this streak of Republican majorities or will the political pendulum swing back towards the Democrats?

This is hard to say because traditionally it is very difficult to beat an incumbent candidate, especially in times of war, and, with the majority of incumbents being Republican, the Democrats have a long tough road ahead to unseat them.

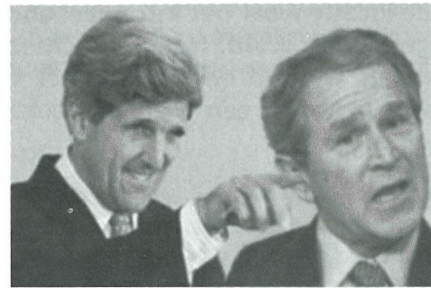
One major advantage the incumbent president has is the fact that he faces no primary opponent. President Bush declared early on that he plans to run for reelection thereby eliminating a Republican primary. The Democrats however were left with trying to find a party leader strong enough to challenge President Bush. The primary officially began in January although candidates started campaigning much earlier. The manner in which the Democratic Party chooses its candidate is a very complicated process. Each State Democratic Party is allocated a number of delegates based on a complicated formula that takes into account the state's electoral votes and the strength of support for Democratic presidential candidates in the last three general elections. Democratic primaries and caucuses are proportional. Therefore multiple Democratic

candidates can earn a share of a state and district's delegate pool, based on how they finished in each primary or caucus. The winner of the majority of delegates is chosen to represent the party for the election in November.

Nine democratic candidates threw in their names and competed for the nomination. Among them, Al Sharpton, a civil rights leader; Carol Moseley Braun, former member of the Senate; Richard Gephardt, former Democratic Leader in the House of Representatives; Dennis Kucinich, currently in the House of Representatives; Howard Dean, former governor of the State of Vermont; General Wesley Clark, former Supreme Allied Commander of NATO; John Edwards, currently a Senator from North Carolina; Joseph Lieberman, currently a U.S. Senator from Connecticut; and, John Kerry, currently a U.S. Senator from Massachusetts.

Over the past three months, all nine of these candidates debated and campaigned against each other. Finally, on Tuesday March 2nd, also known as Super Tuesday because of the number of primaries held on that day, 10 American States put to rest the question of the year: Who will challenge George W. Bush for the White House in 2004? The answer, a junior senator from the State of Massachusetts, John F. Kerry. However this answer gives way to two more questions. Who exactly is John Kerry and is he actually better than the status quo? These two questions may seem to have simple answers, however looks can be deceiving.

John Kerry was born in 1943 in Denver, Colorado. Soon after, his family moved to Massachusetts, where he resides today. His father was a foreign service officer which enabled a young John Kerry to be schooled in Switzerland before he attended Yale University,

two years ahead of George W. Bush. He volunteered to join the Navy and served in Vietnam for two tours from December 1967 to June 1968. During his service as a Swift Boat Officer in the Mekong Delta in Vietnam, he received a Silver Star, Bronze Star with Combat V, and three Purple Hearts for his service in combat.

He returned from Vietnam and became a strong advocate for the anti-war movement by forming Vietnam Veterans in America and becoming the spokesman for the Vietnam Veterans Against the War. This led him to testify before Congress in 1971 about his experience in the war.

John Kerry then went back to school and received a law degree from Boston College and became a top prosecutor in Middlesex County, Massachusetts.

In 1982, Kerry was elected Lt. Governor but only served two years before he was elected to the United States Senate in 1984 where he continues to serve. However this is where the question of who John Kerry is gets complicated.

As Time Magazine points out since being in the Senate, John Kerry has sponsored 371 laws; nine of which become law, of those nine, six were of "a ceremonial nature," meaning renaming a federal building or designating a national POW/MIA day.

Senator Kerry's voting record over the last 20 years reflects someone who spends a tremendous amount of time analyzing an issue. However this has caused Senator Kerry to change his mind on several of them. According to the Boston Globe, the New York Times as well as the Congressional Record, Senator Kerry has changed his opinion and/or vote on no less than 20 issues ranging from Defense to Taxes.

For example, Senator Kerry voted against the 1991 Persian Gulf War Resolution because he felt that the nations involved at the time represented "shadow battlefield allies who barely carry a burden." In 2003, Senator Kerry voted for military action against Iraq because the US had a "strong coalition" of international support. However when asked in January of 2004 if he considers himself to be, "an anti-war candidate" he stated, "I am." Later on during the primaries, Kerry stated that he voted for the war resolution "to threaten the use of force." Later still he voted against a bill that would give Iraq 87 billion dollars for reconstruction.

On the issue of Trade, Senator Kerry voted for the North American Free Trade Area (NAFTA) because he said, "NAFTA recognizes the reality of today's economy - globalization and technology". "Our future is not in competing at the low-level wage job; it is in creating high-wage, new technology jobs based on our skills and our productivity". However in 2003 Kerry stated, "If it were before me today, I would vote against it because it doesn't have environmental or labor standards in it." During the primary campaign Kerry stated that he and his opponent John Edwards, "have the same policy on trade, exactly the same policy." However, Senator Edwards had a different view and stated "we've been on opposite sides of the fence on this issue."

"I voted against final fast-track authority for this president, He voted for it. I voted against the Caribbean trade agreement, He voted for it. I voted against the African trade agreement, He voted for it. I voted against the Singapore trade agreement, He voted for it. I voted against the Chilean trade agreement, He voted for it."

According to Time Magazine in 2004, Senator Kerry also changed his mind on the issue of the death penalty for terrorists. "Kerry now supports the death penalty for terrorists, even though in the days before 9/11 he argued that it could impede the fight against terrorism because foreign countries might not extradite suspects to the US for trial."

Republicans say that this indecisiveness and constant changing of opinion is proof that Kerry is not a leader and will make the United States vulnerable in the war on terror. People may disagree with President Bush, but they

have no doubt what he stands for. Since March 2nd, Kerry has repeatedly claimed that Bush has failed to fulfill his campaign promises on a number of domestic issues including education and health care. The Republicans however say this is a false claim because of the passage of the No Child Left Behind Act on Education, which Kerry voted for, and, the Medicare Act, which vote Kerry missed due to campaigning.

However of Senator Kerry's criticisms of the President, none have been as hard as his criticism against his foreign policy. "I think there has been an exaggeration," Mr. Kerry said at a January debate when asked whether President Bush has overstated the threat of terrorism. "They are misleading all Americans in a profound way." He continued to say, "This administration's arrogant and ideological policy is taking America down a more dangerous path".

If Senator Kerry defeats Bush in November, what does this mean for U.S. relations with Europe? Over all, Europeans are not that happy with President Bush. President Bush pulled the US out of the International Criminal Court, he vowed not to sign the Kyoto Protocol, he holds many European citizens prisoners in Guantanamo Bay without giving them access to lawyers or fair trials, has imposed steel tariffs despite being a "free trader" and many believe he

snubbed the UN when preparing for war in Iraq. However it is yet to be seen if a Kerry Presidency will try to change or reverse any of these policies. Unlike President Bush, Senator Kerry has family ties to Europe. His grandfather is from a Czech village, his cousin served in the French Socialist Government for four years and his wife was born in Mozambique a former colony of Portugal. Senator Kerry is also fluent in French.

Senator Kerry has also stated that he is in favor of the Kyoto Protocol, against the death penalty, with the exception of terrorists, and is a supporter of multilateralism. However given Senator Kerry's constant re-evaluation of the issues who can say wither John Kerry final decision would be better than President Bush's.

Only time will tell if the man, who was luckily born with the same initials as his political hero JFK, can pull it together to defeat his Republican nemesis, President George W. Bush. One thing is for sure, this election will be another long fought political battle over the next eight months. But until that fateful day in November when Americans decide who is better to lead the country, in the words of both candidates, "Bring it on!"

Story Submitted by:
Kevin Cyron ELDR Group Stagiaire,
United States
Ivo Thijssen ELDR Group Stagiaire,
The Netherlands

Jeroen de Veth: "Eigenlijk zijn jullie weekdier-liberalen."

Door Jan Patermotte

VVD'ers spelen op een of andere manier een prominente rol in het lustrum van de Jonge Democraten. Naast de afdeling Rotterdam, die oud-JOVD-voorzitter Jeroen de Veth vroeg een cursus Liberalisme te geven, komt de Amsterdamse wethouder Frits Huffnagel 14 april naar Friesland en organiseerde de JD samen met de Jonge Socialisten en de VVD-jongeren een 'Paars III dag'. Afzetten tegen diezelfde VVD lijkt welhaast het kernwoord van deze activiteiten. Jeroen de Veth mocht als eerste een dertigtal JD'ers onder zijn hoede nemen, en verklaarde achteraf 'dat het bij de JOVD een stuk minder pittig is' om over liberalisme te praten.

De twist om het predikaat 'liberaal' is net zo oud als de politieke filosofie, maar sinds D66 zich 'sociaal-liberaal' noemt in Nederland zeer actueel. Niet voor niets was het eerste discussiepunt van De Veth dan ook de vraag: 'bestaat er een a-sociaal liberalisme?'. Een vraag die zonder discussie door alle aanwezige JD'ers met een volmondig 'Ja!' werd beantwoord. Uiteraard was de cursusleider het hier niet mee eens, en hij bouwde een betoog op dat gestoeld was op de vrijheid van het individu, en op haar vermogen tot zelfbeschikking. Hij meent dat mensen niet geholpen hoeven worden bij het inrichten van hun eigen leven, en pleitte dan ook

voor afschaffing van de meeste ziektekosten in het ziekenfonds, beperkingen van het eigen risico et cetera. Elitair als JD'ers zijn werd daartegen ingebracht dat mensen in principe wel degelijk dom zijn, en dus bij veel aspecten van hun leven geholpen moeten worden. 'Kijk maar naar de enorme groepen die na het zien van televisiespotjes hun persoonlijke lening lieten oversluiten, en inmiddels met torenhoge schulden zitten.' De Veth deed dat als het 'trial-and-error'-idee. Inderdaad, de mens is feilbaar, maar geen ezel stoot zich twee keer aan dezelfde steen. Een medewerker van de plantsoendienst die een collega zijn vingers ziet afknippen kijkt daarna wel beter uit. Daar hoeft je geen universiteit voor afgerond te hebben. Geen JD'er die het hier mee eens was, en toen Marco Brandt dit standpunt maar weer eens had geformuleerd wierp De Veth hem voor de voeten dat hij dan 'geen liberaal' is. Brandt antwoordde met de vraag of hij, in de Veth's visie op het liberalisme, wel liberaal wilde zijn. De JD is tenslotte ook een vrijzinnig-democratische jongerenorganisatie...

Nadat dit punt stukliep op een waardendiscussie met de JD'ers vond de Veth het tijd om de D66-kroonjuwelen over de knie te nemen. Zijn eerste persbericht als JOVD-voorzitter was

getiteld 'Jeroen de Veth: democratie niet heilig', en hier stond hij nog steeds achter. Het is dat er nog geen geschikt alternatief voor democratie is gevonden, maar het systeem is in zichzelf alles behalve liberaal. Het idee van meerderheidsbeslissingen druist immers recht in tegen de vrijheid van het individu, aldus de Veth.

Opvallend was dat op dit punt veel JD'ers het met hem eens waren, en ook weinig ophadden met de staatsrechtelijke hobby van Thom de Graaf. Zij vulden hierbij de filosofische benadering van de Veth aan met het idee dat democratie niet zozeer een doel moet zijn, maar slechts een middel om een sociaal-liberale samenleving te bewerkstelligen. De Veth vond dit ook, hoewel het adjectief 'sociaal' wat hem betreft weg mocht.

Aan het begin van de avond verklaarde de Veth dat hij als doel had de volgende dag in de kranten koppen met 'D66 maakt ruk naar rechts' te zien. Aan het eind van diezelfde avond had hij nul nieuwe leden geworven. Ik denk dan ook dat deze Cursus Liberalisme, tevens de eerste afdelings lustrumactiviteit, geslaagd is. De Veth vond de input van de JD'ers erg interessant, maar verklaarde in de wandelgangen wel dat hij blij was VVD'er te zijn. 'Eigenlijk zijn jullie weekdierliberalen.'

Column: de Voorzittershamer

1909 – 2004 H.K.H. prinses Juliana
Zittend in de auto van Michiel H., op weg naar Utrecht om daar de Paars-III-dag bij te wonen, mede

georganiseerd door de Jonge Socialisten en de JOVD, krijg ik via sms het bericht dat prinses Juliana overleden is. Uiteraard konden we niet anders dan de geplande activiteit af te gelasten. Geen Paars-III, vlaggen halfstok, de Staten-Generaal anderhalve week op non-actief en dagenlange reportages over die 'gewone' koningin waren het gevolg. Op 94-jarige leeftijd te overlijden na een aantal jaren teruggetrokken geleefd te hebben, waarbij het geheugen je al een lange poos in de steek heeft gelaten... Het was mooi zo, Julia. Een welverdiende rust, lijkt me.

Waar in Nederland de aandacht voornamelijk gevestigd is op de dood van de prinses, gaat de aandacht internationaal uit naar de dood van sjeik Ahmed Jassin. De staat Israël heeft op brute wijze een einde gemaakt aan het leven van sjeik Jassin; een aanslag die naar mijn mening internationaal breed veroordeeld moet worden. Begrijp mij niet verkeerd; ook ik ben geen sympathisant van Jassin of van zijn organisatie, maar in een democratie vind ik het verre van gepast zonder welke vorm van proces dan ook iemands leven te ontnemen. Zeker wanneer men zich realiseert dat de sjeik een aantal jaren geleden door diezelfde staat Israël is vrijgelaten als ruilmiddel voor twee Israëlische. Van ruilen komt huilen, zei mijn moeder altijd. Dit laatste schijnt nu zeker te gelden voor de Palestijnen. Israël lijkt een omslag gemaakt te hebben naar beleid dat in West-Europa gedurende de middeleeuwen gebruik was. Het vogelvrij verklaren is tot norm verheven. Alleen de gerichte raketaanval was in dat tijdperk ondenkbaar.

Typerend is het ook dat er binnen het kabinet van Sharon geen sprake van

unanimiteit was. Juist de Shinoei-ministers, verbonden aan onze zusterorganisatie in Israël, hebben gewaarschuwd voor de gevolgen. Ik ben bang dat zij de correcte analyse hebben gemaakt dat de dood van Jassin ook het einde van de Palestijnse Autoriteit kan betekenen. Van vredesgesprekken zal voorlopig geen sprake meer zijn en de routekaart van de internationale gemeenschap ligt in de prullenmand. Palestijnen zijn meer dan ooit verenigd en de woede zal zich nu niet slechts richten tegen Israël, maar ook tegen de Palestijnse autoriteit zelf. Ondanks mijn persoonlijke veroordeling van deze daad hoop ik wel dat de Jonge Democraten blijven bij hun tweeledige standpunt. Zoals aangenomen te Utrecht in 2002 moet de crisissituatie tweeledig benaderd worden en blijven wij pleiten voor de dialoog. Ik vermoed dat de veiligheidsmaatregelen omtrent de reis naar Israël van vertegenwoordigers van verschillende PJO's in mei, waar ikzelf, mits herkozen, en de nog te verkiezen nieuwe Internationaal Secretaris naar toegaan, flink aangescherpt zullen worden.

Tijdens mijn VS-reis van begin maart viel het gelukkig mee met de veiligheidsmaatregelen. Eerst werd Washington enkele dagen bezocht, waarna de reis werd voortgezet in de, voor Texaanse begrippen, liberale universiteitsstad Austin. Ik ben zeker een voorstander van verregaande democratisering, maar in Texas lijkt het er af en toe op dat er sprake is van overdemocratisering. Werkelijk iedere functie is verkiesbaar, van sheriff tot gerechtsdeurwaarder. En ook bij de functie van sheriff valt de keuze op een Democraat of Republikein. Waar in een bepaald district bekend is dat de republikeinen een overgrote meerderheid vormen zal bij de voorverkiezingen vaak geen democratische tegenkandidaat op het biljet verschijnen. In het stembureau maakt de kiezer echter een keuze of zij een Democratisch of Republikeins biljet invult. Democraten hebben daardoor geen invloed op de Republikeinse kandidaten, hetgeen ervoor zorgt dat bij de daadwerkelijke verkiezingen in november slechts 1 kandidaat op het biljet zal verschijnen,

gekozen door een kleine groep (de totale opkomst is rond de 12%). De gedoodverfde winnaar dus. En dat nota bene voor een functie die een verlgengstuk van het justitieel apparaat zou moeten zijn. Veel indruk maakte de overwinningsspeech van John Kerry tijdens Super Tuesday op mij. Een massa aanhangers die door het dolle heen was, krachtige woorden en een onweerstaanbaar charisma. Het uitgesproken 'Bring it on!', zal nog vaak te horen zijn.

Madeleine Albright haalt in haar boek 'Mevrouw de minister' een interessante anekdote aan, die tegen het einde van de regering-Bush sr. de ronde deed. President Bush had Gorbatsjov gevraagd hoe hij Sjevardnadze had kunnen vinden. Gorbatsjov antwoordde dat hij hem gekozen had, omdat hij de juiste oplossing had voor het raadsel 'Het is de zoon van je vader en het is niet je broer.' Sjevardnadze had gezegd: 'Dat ben ik natuurlijk', en werd dus aangenomen. Bush besloot vice-president Quayle te ontbieden en stelde hem dezelfde vraag. Quayle zei dat hij erover na moest denken en ging het vragen aan Dick Cheney, die toen minster van Defensie was. Cheney zei: 'Nou, dat ben ik.' Quayle ging terug naar Bush en zei: 'Vraag me dat raadsel nog eens.', hetgeen Bush deed en Quayle antwoordde: 'Dick Cheney.' Bush zei: 'Nee, idioot, het Sjevardnadze!' Als dit voorval typerend is voor het intelligentieniveau van Republikeinen op hoge posities, dan mogen we hopen dat Kerry zal zegevieren in november.

Tot aan de Amerikaanse presidentsverkiezingen zal vanuit de JD hier veel aandacht aan geschonken worden. Ook liggen er plannen om een verkiezingsnacht mogelijk te maken. Nu is er eerst tijd voor ons eigen feestje...

Tot ziens op het Lustrumcongres!

Met vrijzinnige groet,

Vincent Verkoelen
Landelijk voorzitter

JD Activiteitenagenda

Wat kan je allemaal van de JD verwachten in de komende maanden? Teveel om hier op te noemen, daarom een kleine selectie. Voor details en andere activiteiten kijk je op de site of mail je naar de lokale afdelingen. Veel plezier en tot ziens bij de JD!

Datum	Afdeling	Activiteit	Datum	Afdeling	Activiteit
15 april	Amsterdam	PJO Debat	11 mei	Groningen	Debattraining
16 april	Rotterdam	Pre-congresborrel	12 mei	Twente	Jongeren & Politiek
20 april	Eindhoven	PJO Debat	12 mei	Friesland	Cursus Debatteren
20 april	Groningen	Politiek Café: minimale levensstandaard	13 mei	Amsterdam	Politiek Inhoudelijke Avond
21 april	Friesland	Politieke Avond	17 mei	Nijmegen	Debat lokale PJO voorzitters
21 april	Groningen	PJO voorzittersdebat	17 mei	Groningen	Snertdebat
23 – 25 april		LUSTRUMCONGRES	22 mei	Rotterdam	Workshop Hekserij en Politiek
3 mei	Nijmegen	Villa Política: Volksgezondheid	24 mei	Haaglanden	Cursus Liberalisme
4 mei	Friesland	Café Actueel	1 juni	Friesland	Café Actueel
5 mei		Actie Bevrijdingsfestivals	1 juni	Groningen	Excursie Tweede Kamer
10 mei	Nijmegen	AAV	3 juni	Amsterdam	Politiek Inhoudelijke Avond
11 mei	Rotterdam	Stimuleren vrouwen in de politiek	15 juni	Groningen	Politiek Café
11 mei	Haaglanden	Zuid Hollandborrel	16 juni	Friesland	Politieke Avond
11 mei	Eindhoven	PJO Debat	24 juni	Amsterdam	BBQ op de Boot

Kijk voor details, adressen, aanvullingen en nog meer nieuwe activiteiten op www.jongedemocraten.nl en/of op www.steekjenekuit.nl

**Steek
je nek uit!**

23, 24 & 25 april 2004

Lustrumcongres Amsterdam Twintig jaar Jonge Democraten

"Ik ben tegen een jongerenorganisatie geweest, omdat ik van mening was dat D66 al een jongerenclub was. Ja, Jan Terlouw was er heel erg voor, maar dat hoort bij hem. Die schrijft ook jongensboeken."

Hans van Mierlo in zijn bijdrage aan het JD Lustrumboek

**De JD steekt
haar nek uit!**

Ter ere van het twintigjarig bestaan van de **Jonge Democraten** is dit lustrumboek uitgebracht. Hierin vind je interviews met alle voorzitters uit de geschiedenis van de JD, met partijleiders van D66, 'antieke' foto's, krantenberichten en opmerkelijke ludieke en serieuze moties.

Hoe komt D66 aan de typering 'sociaal-liberaal'? Wat was de 'Groningse Coup'? Hoe is het Paars Jongerenakkoord tot stand gekomen? Waarin liep de JD voor op Pim Fortuyn? Vragen die beantwoord worden in dit lustrumboek.

"De JD steekt haar nek uit", het lustrumboek van de Jonge Democraten ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan is te bestellen door € 7,50 over te maken op girorekening 3988022 t.n.v. Jonge Democraten Merchandise, Den Haag, o.v.v. "Lustrumboek". We brengen geen extra verzendkosten in rekening.

**De JD steekt
haar nek uit**

Lustrumboek der Jonge Democraten 2004
ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan

DEMO

Jonge
Democraten

20e jaargang - nummer 3
augustus 2004

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

Interview met de minister van EZ
Laurens Jan Brinkhorst

En verder o.a.

*Terugblik op het lustrumcongres
Democratie-delegatie in de Oekraïne
Collegedifferentiatie: het proberen waard*

Redactioneel

Door de Hoofdredacteur

Op het voorjaarscongres in april hebben jullie de nieuwe DEMO redactie gekozen. Hugo van Haastert werd Adjunct Hoofd-redacteur en ik, Lourens Dinger, werd Hoofdredacteur. De redactie was tamelijk onder de indruk van

de stemming. Wij werden allebei met zo'n overweldigende meerderheid gekozen, dat leek wel communisme, Sovjet tijden leken te herleven!

Wij hebben dit bericht van onze kiezers ter hand genomen en vanaf nu is de DEMO redactie dan ook het enige dictatoriale bolwerk binnen onze democratische partij! Helaas was een oud-adjunct hoofdredacteur het hier niet mee eens. Vrolijk V. begon allemaal vreemde geluiden te maken en onze toespraken danig te verstoren. We hebben hem dan ook tot onze spijt preventief moeten ruimen.

Bij mijn verkiezing werd mij gevraagd met wie ik als eerste de discussie zou aangaan in dit blad. Het antwoord is: met u allen. Ik daag iedereen uit zijn gefundeerde mening op papier te zetten en deze naar ons toe te sturen. We hebben nog altijd redacteuren nodig. Vind je dat een te grote stap, maakt niet uit. Schrijf wat en stuur het in. Wie weet eindigt je stuk op de pagina's van de DEMO.

Zoals jullie hebben gezien is het aangezicht van de voorpagina toch weer veranderd. Velen waren al tevreden met het hernieuwde uiterlijk

van de DEMO, maar wij vonden het nog niet goed genoeg. We hebben wel dezelfde stijl willen aanhouden, maar er meer een magazine uiterlijk aan willen geven. We wilden ons toch meer onderscheiden van de website. Voor hen die met grote vrees vreesden dat we wederom grote stijlveranderingen wilden doorvoeren is er de geruststelling dat de verdere lay-out van de binnenpagina's niet is veranderd.

Wat brengt deze DEMO jullie dan? Nou, in het kader van het zomeroffensief wilden we een themanummer over de kenniseconomie maken. Zo hebben we Minister Brinkhorst van Economische Zaken bereid gevonden een uurtje van zijn kostbare tijd voor ons vrij te maken. Hij geeft een kijkje in zijn beleidsterrein en geeft zijn mening over de mentaliteit van het Nederlandse volk. Ton Monasso heeft een stuk geschreven over de collegegelddifferentiatie. Een ieder die het daar niet mee eens is, klim in de pen en stuur een artikel in naar de DEMO. Vind je dat teveel werk, surf dan naar de website www.jongedemocraten.nl en spui je mening op het forum. Ik heb begrepen dat nog veel te weinig JD'ers zich hiertoe laten verleiden. Vreemd, een politieke jongerenorganisatie waarin de jongeren zich stil houden. Vergeet niet, we zijn, oh, pardon, *jullie* zijn nog altijd democraten! Zonder een discussie is er geen democratie! Verder laat ook onze voorzitter zich uit over de kenniseconomie. Voor de rest mogen jullie zelf kijken wat er in deze DEMO staat.

Ik wens eenieder veel leesplezier!
Met dictatoriale groet,
Lourens Dinger

Colofon

20e Jaargang - nummer 3
augustus 2004

DEMO is een uitgave van de Jonge Democraten, onafhankelijke politieke jongerenorganisatie sinds 1984.

Oplage:
3000 exemplaren

Demoredactie:
Lourens Dinger
Hugo van Haastert
Charlotte Meindersma

demo@jongedemocraten.nl

Deadline DEMO 4:
24 september 2004

Aan deze Demo werkten mee:
Het Landelijk Bestuur
Ton Monasso
Joris Baeten

Landelijk Bestuur JD
Postbus 660, 2501 CR Den Haag
fax: 070 - 364 19 17
info@jongedemocraten.nl
www.jongedemocraten.nl

Drukker:
Drukkerij Primair B.V.
Hoogstraat 7, 5241 CT Rosmalen
tel: 073 - 522 59 13
info@drukkerijprimair.nl
www.drukkerijprimair.nl

Collegegelddifferentiatie: het proberen waard

Door Ton Monasso, coördinator CPZ werkgroep Onderwijs

In het laatste Hoger Onderwijs- en Onderzoeksplan (HOOP) – de beleidsagenda van de staatssecretaris voor de komende vier jaar – presenteerde de inmiddels opgestapte Nijs haar plannen voor het hoger beroepsonderwijs en de universiteiten. Ze wilde het onder andere mogelijk maken dat instellingen experimenteren met het vragen van een hoger collegegeld voor opleidingen die daarmee kwalitatief worden verbeterd. Deze mogelijkheid, beter bekend onder de noemer collegegelddifferentiatie, heeft tot veel commotie geleid. Niet geheel terecht, want je kunt studenten toch niet verbieden in hun eigen toekomst te investeren?

Het hoger onderwijs staat er financieel niet goed voor. De afgelopen twintig jaar is het bedrag dat de overheid per student uitkeert met de helft gedaald. Hoewel het niet zo is dat het onderwijs in het algemeen van slechte kwaliteit is, beschouwen veel studenten het als onpersoonlijk en massaal en worden studenten onvoldoende uitgedaagd het maximale uit zichzelf te halen. Daarnaast zijn de laatste bezuinigingen, opgelegd ten tijde van Balkenende-I, nog niet eens helemaal verwerkt. Het leidt geen twijfel dat met meer geld voor het hoger onderwijs de kwaliteit verbeterd kan worden. De ruimte voor efficiencymaatregelen is niet erg groot meer. Waar halen we het extra geld dan vandaan? Roepen om meer overheidsgeld is een leuke hobby, maar zal voorlopig weinig uithalen. Met een strakke begrotingsdiscipline en legio andere maatschappelijke problemen die moeten worden opgelost, is het hoger onderwijs niet de eerste in de rij voor de geldautomaat van Zalm. Ook binnen de onderwijssector zelf moeten we bijvoorbeeld de grote problemen met schooluitval in het VMBO en MBO laten voorgaan. Moeten we het daarbij laten en het hoger onderwijs geheel afhankelijk laten zijn van de beperkte en grillige portemonnee van de overheid?

Iedere student betaalt nu jaarlijks ongeveer 1500 euro aan collegegeld. Dit is echter maar een fractie van de werkelijke kosten voor een opleiding. Inclusief studiefinanciering betaalt de overheid 88% van de studiekosten, zo blijkt uit een studie van het Centraal Planbureau. Van elke opleiding profiteert echter niet alleen de maatschappij, maar ook de student zelf. De student heeft zich persoonlijk kunnen ontwikkelen en kan met een diploma

op zak een flink hoger salaris verwachten. De verwachting is dat door een tekort aan hoogopgeleide en een overschot aan laagopgeleide werknemers, de salarissen tussen beide groepen steeds verder uiteen gaan lopen. In dit licht kan de hoogopgeleide van later – de student van nu dus – als hij een betere opleiding wil, de extra kosten best zelf betalen. Maar kan iedereen dat wel betalen, of kunnen alleen de studenten met rijke ouders zich een goede studie veroorloven?

In Nederland hebben we gelukkig een uitstekend stelsel om studieleningen af te sluiten. Er kunnen vrij grote bedragen van de overheid geleend worden tegen een laag rentepercentage. Pas als de student gaat werken hoeft dit te worden terugbetaald, waarbij het tempo afhankelijk is van het inkomen. Als na vijftien jaar de lening nog niet volledig is afbetaald, wordt het restant kwijtgescholden. Een hoger collegegeld hoeft dus niet te worden opgebracht door extra bijbaantjes, maar kan tegen gunstige voorwaarden worden geleend. Voor de student is dit een risicoloze investering in zijn toekomst. Zijn we er dan?

Duidelijk moet in ieder geval zijn dat de kwaliteit en het niveau van de opleiding twee losstaande dingen zijn: op elk opleidingsniveau zijn er mogelijkheden een hogere kwaliteit te leveren. De vrees dat er alleen dure topopleidingen voor de betere studenten komen, lijkt dus niet gegrond. Naast de opleidingen met een hoger collegegeld zullen er altijd voldoende opleidingen moeten zijn die gevolgd kunnen worden tegen het standaardbedrag. De keuze voor een betere opleiding – die in het begin dan ook meer geld kost – is aan de student. Een goede kwaliteitscontrole moet ervoor

zorgen dat de normale opleidingen niet aan kwaliteit inleveren. Maar wat is nu eigenlijk kwaliteit, waar willen studenten voor betalen? In HOOP-terminen: wanneer is er sprake van 'evidente meerwaarde', en mag er een hoger collegegeld gevraagd worden?

Met bureaudiscussies komen we daar niet uit. Eerst moeten we meer ervaring opdoen met collegegelddifferentiatie, bijvoorbeeld in de vorm van experimenten. Alleen opleidingen die nu al aan de top zitten met hun kwaliteitsbeoordelingen zouden voorstellen moeten mogen indienen voor een hoger collegegeld. Een goede beoordeling ten opzichte van soortgelijke opleidingen laat zien dat het nu beschikbare geld redelijk efficiënt wordt gebruikt. In het verbeteringsvoorstel moet dan duidelijk worden aangegeven welke kwaliteitsverbetering men wil realiseren, tegen welke middelen. Denk bijvoorbeeld aan kleinere projectgroepen, betere faciliteiten of meer contacturen. Uiteindelijk moet er een meetbare verbetering te zien zijn. Als er genoeg studenten zijn die de duurdere opleiding willen volgen, kan worden geconcludeerd dat de kwaliteitsverbetering gewaardeerd wordt. Als er nauwelijks belangstelling is en de opleidingen niet aan de verwachtingen hebben voldaan, moeten we zo eerlijk zijn om collegegelddifferentiatie als niet-werkend te beschouwen. Daarbij moeten we de experimenten wel enige tijd gunnen, er zal ook enige gewenning nodig zijn bij instellingen en studenten.

Collegegelddifferentiatie op basis van verschillen in de kwaliteit van opleidingen kan positief uitpakken voor het hoger onderwijs. Experimenten kunnen meer duidelijkheid bieden over de uitwerking, in beide betekenissen van het woord. Waarom zouden we het geen kans geven?

Binnen de Jonge Democraten houdt de werkgroep Onderwijs zich onder andere bezig met hoger onderwijs. Meer informatie? Mail naar: onderwijs@jongedemocraten.nl.

Reageren op dit artikel? Dat kan via ons forum: www.jongedemocraten.nl/forum

Rectificatie

Het artikel 'De wondere wereld van ontwikkelingssamenwerking' in DEMO nummer twee op pagina's 5 en 6 werd niet door Ivo Thijssen en Kevin Cyron geschreven maar door Bart Woord en Jeroen Mimpfen.

Oproep: doe mee met de JD Prinsesjesdag!!

De derde woensdag van september, woensdag 22 september, zal vanaf 19.00 uur de JD Prinsesjesdag worden gehouden. Je kunt dan kennis maken met de verschillende CPZ werkgroepen en hun politieke agenda. Daarnaast zal 's lands begroting worden bediscussieerd. Geef je vast op bij de Commissie Politieke Zaken (bestuur.cpz@jongedemocraten.nl) onder vermelding van prinsesjesdag.

Democratische kruistocht door de Oekraïne

Door Joris Baeten

'We're very sorry, there are no train tickets this evening because of the mafia. It's impossible to organize anything in this country. You'll find out.' SILBA-projectmanager Jakob Knudsen heet ons welkom in de Oekraïne. De JD en JOVD zijn in naam van vrijheid en democratie op verkenning in het land waar de 'mob' op treinkaartjes aast om ze met winst te verkopen, en waar de organisatiegraad van jongeren behoorlijk te wensen overlaat.

Zowel Wit-Rusland als de Oekraïne hebben een twijfelachtig democratisch gehalte. 'Belarus' heeft Lukashenko, een 'gekozen' Sovjet-stijl dictator die er doodskaders op na zou houden. Kuchma, al dan niet legitiem president van de Oekraïne, houdt er met betrekking tot kritische journalisten niet veel vriendelijkere methoden op na. SILBA, het Support Initiative for Liberty and Democracy in the Baltic Area, probeert jongeren in deze gebieden te activeren om zich in te zetten voor meer vrijheid en democratie. Het SILBA is een Deense organisatie die in 1994 ontstond uit een samenwerking tussen twee liberale politieke jongerenorganisaties, Venstres Ungdom en Radikaler Ungdom. De liberale veren zijn inmiddels afgeschud (al blijven communisten niet welkom) en de focus is verschoven van de Baltische staten naar de 'new neighbouring countries' van de EU.

De Deense NGO heeft in Wit-Rusland inmiddels de nodige seminar-ervaring, maar zit in de Oekraïne nog in de verkennende fase. Lokale partners wor-

den geëvalueerd, contacten gelegd en de cultuur wordt geproefd. En een opvallend smaakje bleek er aan de cultuur wel te zitten. Onze treinreis van Warschau (het dichtstbijzijnde budget-vliegveld) naar Kiev duurde achttien uur. Ondertussen wisselde de trein van onderstel bij de grensovergang en leefden Russisch sprekende douanes hun vier-uur-in-de-ochtend-humeur enthousiast op ons uit. Maar de echte schok was het totale gebrek aan informatie. De metro naar het hotel waar we een douchepauze genoten kende geen routekaarten of infobordjes. De hotelbalie weet ook niet precies welke kamers er nou gereserveerd zijn of niet. De spoorwegen kunnen niet zeggen of er misschien kaartjes zijn voor vanavond. En de busverhuurbedrijven 'doen hun best' om ons op te pikken, mocht de trein er inderdaad niet inzitten.

Terwijl de bloeddruk van zelfbenoemd 'anarchy-manager' Knudsen steeg, verpoosden wij ons in Kiev. De lokale Ramblas gaf aardig inzicht in het fla-

neer- en versiersleven te Kiev (verrassend makkelijk). Verder kunnen wij melden dat de overvoeding bij Oekraïense vrouwen nog niet heeft toegeslagen. Een geheel andere tip uit ervaring: doe nóóit een gordel aan in een taxi. Je kunt de beroepseer van de chauffeur niet ernstiger beledigen. En zorg dat je van tevoren het verschil tussen vijftien en fifty exemplaren Micky-Mousegeld afspreekt.

Op deze avond scheiden de wegen van de Nederlandse delegatie. Tjeerd en ik hebben het genoeg naar Rivne te gaan, een stadje richting Polen waar we zo'n twaalf uur eerder reeds langsgetreind waren. In totaal worden we over vier kampen gespreid. Zo zullen Jan en Bart (?) in de buurt van Moldavië belanden.

De mores van lokale chauffeurs blijven ook gedurende ons nachtelijk transport wederom ondoorgroendelijk. De beste man die ons reed was zó fulltime minibusbestuurder, dat 'ie in slaap viel op een invoegstrook. Ook kroop hij al soezend vervaarlijk vaak over de middellijn van de weg heen. Maar hij gunde ons wel een stop in een nachtsupermarkt, die volgens onze interpretatie de 'Pijpmenu' heette.

Van het woord stiptheid kán bijna geen Oekraïense vertaling bestaan, bedacht ik me gedurende kampdag één. Ten eerste bleek het kamp een dag later te beginnen dan gepland. Ten tweede gebeurde alles met spreekwoordelijke 'ten minutes' vertraging. Deze woorden lagen de lokale organisatoren zo in de mond bestorven, dat we er zelfs grappen over gingen maken. Hierbij dient te worden aangetekend dat wij weliswaar samen met een aantal Denen afgereisd waren naar het kamp, maar SILBA dit niet organiseerde. Wij observeerden slechts het lokale organisatie-talent om daarop in de toekomst voort te kunnen bouwen...

Bart Woord, onze nieuwe Internationale Secretaris, en Tjeerd Dierckxsens, nieuw in het InCo-bestuur, proberen zich 18 uur te vermaken in een Oostbloktrein.

Een potje travestietenvoetbal vormde na een vrij lullige introductie van de deelnemende teams (wij brachten het soep-ballen-kiele-lied) de echte aftrap van het kamp. Klinkt niet erg politiek inhoudelijk, is het ook niet. Weliswaar waren er in het kamp van Tjeerd en mij een opvallend groot aantal mensen dat goed Duits of Engels beheerste, maar interesse in de politiek blijkt daar niet noodzakelijkerwijs mee samen te gaan. Maar goed, Nederland - Zweden kwam eraan, en een Nederlands (!) sprekende Oekraïense jongen, genaamd Cola, nodigde ons uit om bij hem de match te zien. Via de satelliet op Nederland 2. Jenever, Oranjebitter en bier, een erg hartelijke ontvangst en een behoorlijke overwinningsoes de volgende ochtend. Cola's vader sprak maar één woord Nederlands: 'proost'. Het valt op dat de lokale bewoners omgekeerde Nederlanders zijn. Wij zijn heel open in het begin, maar voor het eten hoeft je niet te komen. Oekraïners kijken de kat uit de boom (er blijken er een stuk meer Engels te spreken na een dag) maar als je wordt uitgenodigd, behandelen ze je als familie.

Na een fles mineraalwater willen wij toch eindelijk met een aantal jongeren praten die wel politiek bewust zijn. Hoewel Sergei, de lokale liberaal, dit zorgvuldig in de kiem probeert te smoren door de regie in eigen hand te houden en zelf het middelpunt te willen zijn, komen we toch het een en ander te weten.

Toegegeven, de staatsbureaucratie helpt niet mee om een politieke jongerenorganisatie te starten, maar de barrières zitten vooral in de hoofden van de jongeren. Het communisme blijkt ook voor de bijna postcommunisme generatie dodelijk. 'Why don't you start an organisation?' 'Because we don't have an office.' 'But you could come together at somebody's home...' 'Nooo, there are parents, and pets, and anyway, we can't buy paper for the invitation.' Dat soort redenaties. Alle eigen initiatief is eruit geramd.

Bijna iedere jongere wil er weg uit z'n thuisland. Verlekkend luisteren ze naar de bedragen die wij als uitkering of studiefinanciering ontvangen. Dat onze huur ook het 75-voudige bedraagt van de hunne, lijkt moeilijk

Ook de oude sovjet-culturele restanten kregen de nodige aandacht.

door te dringen. Slechts een enkeling die bijvoorbeeld in Duitsland is geweest, snapt het verschil in prijsniveau.

Een bedrijf beginnen in hun eigen land? 'No, we have to pay too much taxes!' 'How much?' '34 percent' Een van de Denen, econoom en docent markteconomie voor SILBA, houdt het niet meer: 'What? We have to pay up to 62 percent! It's in your head!' Dit is geenszins een verwijt aan het adres van de Oekraïners, maar een bittere constatering. SILBA projecten, en een eventueel toekomstig JD of JOVD project, gaan uit van het eigen initiatief. Wij sturen geen pak papier en een sleutel voor een kantoor richting Rivne: 'Zo, doe nu maar democratisch.'

Sergei, de lokale organisator, maakt niet echt indruk als lichtend voorbeeld voor de rest. Hij behandelt ons geïrriteerd wanneer we zelf op verkenning uitgaan in de stad in plaats van meteen naar het plaatselijke Hepatitis A-strandje te gaan. We hebben kennelijk een medeorganisatrice laten zitten die, u raadt het al, na 'ten minutes' mee zou komen maar na een uur nog spoorloos was. Alsof hij alles precies in de vingers had en wij lastig waren. Ik betwijfel overigens of de meeste van zijn kampeergasten wisten dat het een politiek inhoudelijk kamp was. De aankondigingsposter met een naveltruitje

erop zag er weinig geëngageerd uit. Maar nu ben ik te sarcastisch. Dat de organisatie te wensen overliet is geen reden om de Oekraïne af te doen met 'kom over twintig jaar maar eens terug'. Het valt namelijk te betwijfelen of dan veel verbeterd is zonder hulp. Juist het feit dat slechts één niet al te capabele figuur een compleet politiek jongerenkamp draagt, bewijst dat er een uitdaging ligt tussen Polen en de Zwarte zee. De jongeren komen misschien iets minder makkelijk aanwaaien dan in Nederland, maar de Oekraïne kent dan ook niet bepaald een rijke democratische traditie. Maar een besef van politiek, markteconomie en organiseren kan er wel degelijk komen, bewijst het succes van de SILBA seminars in onder meer Wit-Rusland. Het zou mooi zijn als wij daar, zonder de arrogante kapitalist uit te hangen die alles beter weet, een bijdrage aan kunnen gaan leveren.

Binnen de Jonge Democraten houdt de Internationale Commissie (InCo) zich onder andere bezig met uitwisselingsprojecten met buitenlandse organisaties. Meer informatie? Mail naar: bestuur.inco@jongedemocraten.nl

Nederland wordt gezapig!

Interview met minister Brinkhorst van Economische Zaken

Door Lourens Dinger

Op bezoek in Den Haag

Nadat Minister Brinkhorst van Economische Zaken op het JD congres in Amsterdam deel had genomen aan de paneldiscussie over het nut van de ruimtevaart, leek het de redactie goed om hem verder aan de tand te voelen over de kenniseconomie. Gelukkig vond de minister zijn bezoek aan het congres erg leuk en was hij bereid een uurtje van zijn tijd vrij te maken voor de luis in de pels van D66. Zo toog uw redacteur op een regenachtige maandagmiddag naar de residentie. Na een korte speurtocht vond ik het prachtige pand van het ministerie van Economische Zaken. Na eerst door twee zeer vriendelijke receptionistes te zijn opgevangen werd ik opgehaald door een al even vriendelijke en geïnteresseerde assistent van de minister om eerst nog een kopje thee te drinken, alvorens de zeer ruime en mooie werkkamer van de minister te betreden.

De kenniseconomie

Wat is dat nou eigenlijk, kenniseconomie?

De minister: "We bedoelen een economie die het steeds meer moet hebben van de creatie van toegevoegde waarde. Dat is een proces wat al lang gaande is. Je kunt werken op een laag niveau door alleen maar grondstoffen te leveren, of op een midden niveau door halfproducten te fabriceren, maar je kunt ook op een topniveau werken met kwaliteitsproducten. Eigenlijk is kenniseconomie niet meer dan het verhogen van de toegevoegde waarde van producten door de kennis die je er in stopt. Kennis is steeds meer een productiefactor. In dat proces zitten we al een tijdje, maar we moeten dat in Nederland nog veel beter gaan doen dan nu. Dat is nodig om concurrerend te blijven."

Kennis moet wel ergens vandaan komen, namelijk uit het onderwijs en de wetenschap. Mevrouw Van der Hoeven (minister van OC&W, red.) is verantwoordelijk voor die kennisontwikkeling in Nederland. Ik ga over de vraag van hoe pas je dat nou toe en

hoe zetten we die kennis nou economisch beter in? Dat betekent dat we als Yin en Yang, de Chinese symbolen voor het vrouwelijke en het mannelijke, moeten samenwerken want alleen dan kunnen we ons doel bereiken en echt meer waarde toevoegen aan de BV Nederland. Dat samenwerken gaat overigens goed. We zijn er beiden van overtuigd dat we veel meer moeten profiteren van de in Nederland aanwezige kennis. We zijn uiterst sterk op een aantal gebieden, dat moeten we alleen veel beter gaan omzetten in bedrijvigheid. Dat doen we onvoldoende. We zijn dan ook samen bezig met het innovatieplatform om plannen voor de toekomst van de Nederlandse kenniseconomie uit te werken. Dat gaat goed en daar zullen jullie nog veel van gaan horen."

Wat vond u trouwens van het vertrek van mw. Nijs bij Onderwijs?

De minister: "Ik heb prima met mevrouw Nijs gewerkt en kon het prima met haar vinden, maar ik kan het met Mark Rutte ook goed vinden. Hij is een wat meer geprofileerd politicus. Vanuit een sociaal-liberaal gezichtspunt vind ik het overigens geen slechte uitruil. Ik zou zo zeggen dat Mark Rutte beter bij D66 past. Hij heeft meer verwantschap met onze partij vind ik dan met de heren Wilders en Oplaat (beiden VVD kamerlid red.)."

In 2000 is er een top geweest in Lissabon. Daar is er een strategie op tafel gekomen om van Europa in 2010 de meest kennisintensieve economie te maken. De vraag rijst dan natuurlijk; hoe staan we er voor? Liggen we eigenlijk wel op schema?

De minister: "We liggen niet op schema. Dat zit hem er toch in dat we elkaar veel dingen beloven in de EU, maar het vaak niet doen. Lissabon,

daar knapt iedereen inmiddels op af. Dit terwijl het wel ontzettend belangrijk is wat daar is afgesproken voor onze economische toekomst. Ik vind dat je eigenlijk moet zeggen: we zijn bezig met een agenda voor de welvaart van de toekomst. Dat is iets dat veel meer aanspreekt dan 'Lissabon'. Wel zijn er nu voorbeelden te zien dat er beweging ontstaat. Zo zijn zelfs in Duitsland de partijen het er steeds meer over eens dat het verouderde sociale stelsel op de schop moet."

Kunnen we nog wel alleen opereren in Europa?

De minister: "Daar draag je een belangrijk punt aan. Een nieuwe jonge generatie Europeanen hoort volstrekt onvoldoende waar het om gaat in Europa. Dat is ook een reden waarom ik blij ben dat D66 en de Jonge Democraten geloven in de toekomst van Europa, want daarmee geloof je eigenlijk in jezelf en je eigen toekomst. Je kunt Europa niet meer los zien van Nederland. Die tijd ligt echt achter ons. We moeten in Europa gezamenlijk de schouders zetten onder het Lissabon proces want het gaat over de welvaart in de toekomst van alle Europeanen. We zijn steeds meer van elkaar afhankelijk. Dat beseffen veel te weinig mensen."

Wat wilt u doen aan het vertrek van Nederlandse bedrijven naar lage lonenlanden?

De minister: "Het gaat eigenlijk niet zozeer om lage lonenlanden, maar vooral om landen die vergelijkbaar zijn met ons. Al het micro-elektronica onderzoek wordt bijvoorbeeld in Leuven gedaan. België is geen lage lonenland, dat is gewoon een land dat vergelijkbaar is met Nederland. Het is niet mijn taak om te verhinderen dat bedrijven vertrekken, want dat gebeurt toch. Dat is ook vaak een logisch economisch principe. De consumentenelektronica van Philips zit nu ook in Singapore omdat er in Azië gewoon een grote afzetmarkt is. Kern van het probleem is dat we er voor moeten zorgen dat het aantrekkelijk is en blijft voor bedrijven om zich hier te vestigen voor hoogwaardig onderzoek en hoogwaardige activiteiten. We moeten het voor bedrijven aantrekkelijk maken

om zich hier te vestigen. Ook voor starters moet het weer veel interessanter worden om hier te beginnen"

De welvaartsstaat in beweging

U bent veel in het nieuws, met wat voor hervormingen bent u nu eigenlijk precies bezig?

De minister: "Mijn taak is om te zorgen voor de randvoorwaarden voor economische groei. Groei is nodig om er voor te zorgen dat de pijlers, waarop we de sociale welvaartsstaat hebben opgebouwd, ook onder nieuwe condities gezond blijven. Spelen we niet in op trends als de vergrijzing en de toenemende concurrentie dan zijn veel zaken op lange termijn niet meer houdbaar."

"Het Lissabon proces ligt niet op schema"

Op economisch gebied beginnen we nu achter te lopen. Zo is de arbeidsproductiviteitsgroei te laag. Slecht voor de groei, slecht voor onze concurrentiepositie en dus slecht voor de werkgelegenheid. Daarom is innovatie waar ik net over sprak zo belangrijk. We moeten slimmer gaan werken. Ook moeten we rekening houden met de vergrijzing die er aan komt. Als ik het hoofd te rusten heb gelegd dan zijn jullie nog volop bezig met werken en moeten jullie de pensioenen van de ouderen opbrengen. Straks is die verhouding erg uit balans. Een kleine groep moet dan voor een hele grote groep de zorg en de AOW opbrengen. Er dreigt dan een generatieconflict en een economisch probleem. Dat probleem wil ik niet oplossen als het acuut wordt, maar laten we nu al de eerste stappen zetten. Daar heb ik recent een Groeibrief voor uitgebracht met allerlei oplossingen (zie www.ez.nl, red). Daarnaast heb je de globalisering en de toenemende concurrentie. Ik zie veel landen die erg hard werken aan hun toekomst. Die passie, dat gevoel moet bij ons ook meer terug komen. Dit ontbreekt teveel in Europa en in Nederland. Ik denk dus dat de nieuwe generatie ook het gevoel moet hebben

dat, willen we handhaven wat we hebben, we daarvoor wel voorzieningen moeten treffen en sommige zaken anders zullen moeten aanpakken. We ontkomen er bijvoorbeeld niet aan straks langer te gaan werken. Mensen leven immers ook steeds langer. Ook werken we in Nederland vergeleken met andere landen in Europa erg weinig. De Nederlandse overheid gaat stoppen met het stimuleren van korter werken en we willen langer werken aanmoedigen. Dat zijn allemaal zaken waar ik mee aan de slag wil, omdat anders onze groei en daarmee onze welvaart op het spel staat. Nederland is ondertussen een beetje een gezapige samenleving geworden waar je wordt afgerekend op hoe lang je het de vorige avond in de disco hebt uitgehouden, in plaats van op je prestaties. Die drive is er in andere landen meer dan bij ons. Wij zien heel veel dingen als vanzelfsprekend terwijl ze dat niet langer zijn."

Gaan we toe naar een flexibeler economie?

De minister: "Sommige arrangementen in onze verzorgingsstaat staan op gespannen voet met de samenleving die steeds dynamischer en flexibeler wordt. Zo bijt een te sterke ontslagbescherming zichzelf misschien wel in de staart. Ik zeg daar in de groeibrief ook wat over. Een te rigide ontslagstelsel kan banen kosten. Een soepel werkende economie leidt tot meer banen en functioneert beter. Hier zijn aanpassingen nodig. Dit Kabinet gaat daar heel goed naar kijken. We gaan daarbij niet over één nacht ijs. Ook gaan we kijken naar het ilast in first out principe. Ik denk trouwens dat het voor mensen goed is om in het leven verschillende dingen te doen. Ik heb het eigenlijk altijd een voorrecht gevonden dat ik om de vier, vijf jaar weer wat anders heb gedaan. Het was dan telkens wel met een zelfde achtergrond, maar toch elke keer weer met een heel verschillende impact. Zo hou je toch telkens een beetje die scherpte en de spanning van éh hoe zal het gaan? i. Zo kun je dan telkens weer met eigen kwaliteiten zo goed mogelijk functioneren en dat is iets dat ik een ieder toewens."

Hoe kijkt u aan tegen faillissementen en ondernemen?

De minister: "Ik denk dat we een samenleving moeten hebben waarin mensen beter kunnen afwegen of ze wel of niet het risico aan kunnen om voor zichzelf te beginnen. We hebben nu een beetje een risicomijdende samenleving. Meer ondernemerschap zou erg goed zijn voor de economie. Ook wordt iemand die failliet is gegaan vaak aangewezen als 'dat is die man die failliet is gegaan'. Je kunt het echter ook zo zeggen: 'dat is iemand die het heeft aangedurfd om iets nieuws op te starten en hopelijk heeft hij geleerd van zijn fouten zodat het een eventuele volgende keer wel goed gaat'. Zo kijken wij er vaak niet naar. Ondernemen is spannend. Het is een uitdaging. Een ondernemer is niet iemand die zich binnen een bedrijf omhoog werkt om zo na jaren de leiding op zich te nemen. Het enige risico dat zo iemand neemt is weg gestuurd te worden met medeneming van een hoog salaris. Een ondernemer neemt risico's, maar krijgt daar ook heel veel voor terug."

Feestelijk lustrumcongres een groot succes

Door Charlotte Meindersma en Hugo van Haastert

Ter gelegenheid van ons vierde lustrum was er een speciaal driedaags voorjaarscongres, dat op vrijdagavond in het Betty Asfalt Complex te Amsterdam van start ging met een aantal sprekers.

Saskia Bruines, fractievoorzitter van D66 Amsterdam, sprak over de verschuivingen in het politieke spectrum. Hier moest volgens haar eens goed naar worden gekeken (voor de liefhebber: zie de Idee van juli 2004). Ook het begrip 'liberaal' moet nodig worden hergedefinieerd nu Femke Halsema GroenLinks groenliberaal noemt. "Iedereen is tegenwoordig liberaal en progressieve partijen zijn conservatief geworden," aldus Bruines. Hiermee wil ze zeggen dat socialistische partijen vasthouden aan de verworven rechten van de verzorgingsstaat en geen oog hebben voor de nodige hervormingen. Ook de partijen zijn behoorlijk aan het verschuiven en daar mag best eens naar gekeken worden. Niet alleen over de linkse partijen was Bruines kritisch. De VVD noemde zij een rechts-populistische partij die dogmatisch het marktdenken propageert.

Ook Erwin Nypels, medeoprichter van D66, sprak ons deze avond toe. Nypels vertelde de toehoorders dat D66 bijna Vrijzinnig Democraten had geheten, als er in Dordrecht al niet een partij met deze naam op de kieslijst had gestaan tijdens de verkiezingen van 1967. Het cabaret werd verzorgd door Johan Goossens. Zo legde hij het publiek de vraag voor: "Als er een God bestaat, waarom zijn gelovigen dan zo lelijk.". Natuurlijk mocht de borrel na afloop niet ontbreken.

Het congres werd op zaterdag voortgezet in het Victoria Hotel waar Clifford Sobel, ambassadeur van de Verenigde Staten in Nederland, ons toesprak. Het verwijt dat de VS unilateralistisch (eenzijdig) op zou treden probeerde hij te nuanceren door erop te wijzen dat het de VS niet zozeer om de methode, maar om de doelstellingen gaat. De VS kan volgens Sobel kiezen uit een groot scala aan middelen, waaronder de multilaterale en unilaterale aanpak vallen.

Natuurlijk stond deze dag ook in het teken van het behandelen van de vele amendementen en resoluties wat al dan niet moeizaam verliep. Gelukkig

Ambassadeur Sobel probeert een kritische congreszaal te overtuigen.

was hier genoeg ruimte voor want het geplande integratiedebat kwam te vervallen. De speech van Vincent Verkoelen van die middag bevatte stevige kritiek op het voorstel voor een districtenstelsel van D66; Vincent was meer te spreken over de vorderingen die waren gemaakt met betrekking tot de gekozen burgemeester.

's Avonds was het galadiner in de sfeervolle Posthoornkerk. Boris Dittrich sprak over het grote succes van de Jonge Democraten en over onze grootste bijdrage aan de landelijke politiek: het Paarse Jongerenakkoord. Hij riep ons op een nieuwe doorbraak te forceren en over partijgrenzen heen te kijken naar elementen binnen D66 die ook binnen andere partijen leven. Ook mochten we genieten van prachtig pianospel, allereerst van Alexander Scholtes, waarna we vervolgens werden getraakteerd op een quatre mains van Alexander met Vincent Verkoelen. Ook het uitreiken van de J.W. Bertensprijs door de heer Bertens zelf mocht niet ontbreken. Maaik Heijnen, die op het najaarscongres van 2003 was afgetreden als secretaris organisatie, mocht deze prijs ontvangen.

"Boe roepen is makkelijk". Sophie in 't Veld, die de zondag mocht openen, maakte deze slogan voor de Europese campagne aan ons bekend in haar speech. Ze haalde daarin ook uit naar de socialisten met hun regelzucht en

het verstikkende economische beleid van PvdA, GroenLinks en SP. Ook het CDA kreeg rake klappen van Sophie. Zij was uitermate kritisch over de steun die het CDA aan Berlusconi had verleend. Met haar eurosceptische verhaal verkoopt de VVD Europa slecht, waarmee Sophie de VVD ook 'boe geroep' verwijt.

Tijdens het congres zijn naast de gebruikelijke amendementen en resoluties ook een aantal mensen (her)verkozen op functies binnen het JD kader. Zo werd een gedeelte van het Landelijk Bestuur vervangen door vers bloed. Ook werden er mensen verkozen voor de CPZ, de INCO en de DEMO redactie. Het kader is hiermee compleet en daar kan de JD haar voordeel mee doen. Met name de wedergeboorte van de Commissie Politieke Zaken, kortweg CPZ, belooft veel goeds.

Het lustrumcongres was al met al een politiek pittige en vooral ook gezellige samenkomst van de vele JD'ers in Amsterdam. De verjaardag van onze organisatie is gevierd met een geslaagd congres, met dank aan de afdeling Amsterdam en het congresteam. In oktober is het alweer tijd voor het najaarscongres, ditmaal in Rotterdam.

Tot dan!

"Ik mis soms het schoppen tegen D66"

Interview met nieuw JD-lid Alf Smolders

Door Charlotte Meindersma

Aan politieke interesse heeft het bij Alf Smolders (25) nooit ontbroken. In 1999 nog, was hij passief lid van Groen Links en op dit moment is hij naast zijn werk en studie zelfs voorzitter van het CNV-jongerenpanel. Alf vertelde een flyerende JD'er vorig jaar nog niet snel overtuigd te raken, maar raakte het juist wel doordat deze JD'er vertelde dat veel mensen bij de Jonge Democraten dat niet snel zijn en er daarom juist leuke discussies plaats vonden.

Ook al was hij wat bang op het introweekend veel mensen te treffen die moeilijk vrienden konden maken, toch is hij gekomen. Het viel hem absoluut mee. Hij voelde zich erg welkom en vond de vaak wetenschappelijke en filosofische discussies leuk.

Ondanks de angst niet te passen tussen de veelal Universitaire studenten die hij er verwachtte, voelde hij er zich toch thuis.

Al snel na het introweekend werd hem gevraagd of hij tijdens het congres in de stem- en notulencommissie plaats wilde nemen. Vond hij dat dan niet enigszins snel en beangstigend? Maar nee, hij was liever actief dan passief, het liefst nog hielp hij bij de organisatie van activiteiten en hij heeft toen ook aangeboden te helpen bij het volgende congres. Ook kon Alf goed begrijpen waarom hij al zo snel gevraagd werd, want ervaring bij CNV leerde hem hoe moeilijk het kan zijn leden actief te krijgen en dat je actieve leden warm moet houden en ze zo snel en goed mogelijk bij de vereniging moet betrekken.

Ik vroeg hem ook wat hij van de Jonge Democraten vond, nu hij deze organisatie wat beter kende. Het goede aan de JD vindt hij de combinatie tussen de regionale en landelijke activiteiten en dat er een duidelijke structuur is in de

organisatie. Ook vond hij het leuk te zien dat er actieve leden zijn, mensen die geld en tijd in de JD willen steken en de contacten die hij hier op kan doen. Wel mist hij soms de felheid en het schoppen tegen D66.

Ik hoorde echter geen woord over de borrelcultuur, waarvan we toch niet kunnen ontkennen dat de JD die heeft; vindt hij deze niet iets te overdreven? Alf vindt gezelligheid ook belangrijk. "je kunt niet 100% van de tijd over politiek praten". De borrels vond hij belangrijke gelegenheden om kennis te kunnen maken met anderen, elkaars mening en interesses te leren kennen en daarmee ook de mogelijkheid je netwerk uit te breiden.

Misschien was die laatste vraag van mij ook wel een overbodige, aangezien het zijn idee was elkaar te treffen in een Grand Café.

Utrechts Dagje Inhoud

Door Martine Verschoor en Salima Belhaj

Op zaterdag 26 juni vond de allereerste PI-dag plaats van de Jonge Democraten in de Florin te Utrecht. De eerste Politiek Inhoudelijke dag, die naast het bestaande PI-weekend gehouden wordt, was om tegemoet te komen aan de behoefte van diverse JD leden om naast een avond die vaak kort is en het weekend dat soms te lang is, een dag te hebben waar alles in teken staat van de politieke inhoud.

Centraal op de dag stonden de thema's Economie door werkgroepcoördinator Martijn Wolthoff, Duurzaamheid en Kenniseconomie door Salima Belhaj en Onderwijs door werkgroepcoördinator Ton Monasso en Internationaal door Ivo Thonon vanuit de INCO en door omstandigheden werd het thema Defensie afgelast. Dit laatste thema zal op een ander moment weer de aandacht krijgen door de werkgroepcoördinator Vincent Piscaer. Aan het einde van de dag volgde een discussie in een gezamenlijke bijeenkomst over de toekomst van politieke partijen en het huidige politiek spectrum en de plaats die D66 daarin inneemt.

Het avondprogramma was weer compleet iets anders, namelijk kijken naar de voetbal wedstrijd tegen Zweden. Voetbal bleek een even interessant discussieonderwerp als de politiek. Ze hebben dan ook veel overeenkomsten: gaat het om het spel of de knikkers?

Al met al was het een geslaagde dag, dankzij de goede participatie van de aanwezige leden en de ruimte die er was om eens wat dieper in te gaan op de politiek inhoud. Kortom, dit is zeker voor herhaling vatbaar, 2 keer per jaar een politiek inhoudelijke dag en één keer per jaar een politiek inhoudelijk weekend.

Spijt dat je er niet bij was? Vrees niet, je krijgt gauw weer een kans!

Binnen de Jonge Democraten houdt de Commissie Politieke Zaken zich bezig met het politiek programma van de JD. Meer informatie? Mail naar: bestuur.cpz@jongedemocraten.nl.

Direct inhoudelijke discussie? Dat kan via ons forum.

Oproep

De JD zoekt leden die deel willen nemen aan de projectgroep Politiek Puntenprogramma. Op het laatste congres is namelijk gebleken dat er behoefte is aan een duidelijker politiek programma, dat als aanvulling moet komen op het bestaande PP.

We zijn op zoek naar JD'ers die op een constructieve wijze in twee bijeenkomsten het concept puntenprogramma willen bediscussiëren.

De bijeenkomsten zijn op 2 en 16 september van 19.00 tot 22.00 uur te Utrecht. Deelname aan beide bijeenkomsten is een vereiste.

Heb je interesse om deel te nemen aan deze bijeenkomsten, geef je dan voor 27 augustus op bij cpz.bestuur@jongedemocraten.nl onder vermelding van Politiek Puntenprogramma.

Hopelijk tot dan!

JD WEGWIJZER

De Jonge Democraten (JD) is de grootste niet-christelijke politieke jongerenorganisatie van Nederland. Een organisatie die op een leuke manier met politiek bezig is en actief haar standpunten uitdraagt. Maar hoe gaat dat allemaal precies in z'n wérk? Wat doet de JD precies, hoe en waarom? Deze wegwijzer geeft je een beetje een indruk van wat de JD je allemaal te bieden heeft.

Doelstelling

De JD is een jongerenorganisatie die zich bezig houdt met de politiek. We discussiëren, we debatteren, we borrelen en we zorgen natuurlijk dat het altijd gezellig is. De leden hebben allemaal invloed op de standpunten van de JD en daarnaast wordt de leden alle kansen geboden om hun politieke vaardigheden verder te ontwikkelen. Politiek is zo fascinerend omdat je praat over de inrichting van de maatschappij, die ons allemaal aangaat. Door discussies en andere activiteiten krijg je een steeds bredere kijk op de wereld om je heen en de keuzes die gemaakt worden. De JD wil haar leden die kansen bieden.

Organisatie

De JD bestaat uit een aantal besturen en commissies die de organisatie draaiende houden. Het belangrijkste bestuur is het Landelijk Bestuur (LB). Zij houden de boel bij elkaar vanuit Den Haag. Daarnaast hebben ook alle afdelingen een eigen bestuur. Zij zorgen ervoor dat er, verspreid over het land, voor iedereen wat te beleven valt. Naast het LB en de afdelingsbesturen zijn er ook een aantal landelijke commissies die zich bezighouden met de politiek op een bepaald deelgebied. Zo is er de Internationale Commissie (INCO) en de Commissie Politieke Zaken (CPZ). Daarnaast zijn er voor het organiseren van grootse activiteiten zoals JD-weekenden en congressen de projectcommissies en is er het campagne team dat manieren bedenkt om onze opvattingen uit te dragen. Ook organiseert het LB geregeld excursies naar onder andere de Tweede Kamer en het Europees Parlement.

INCO

De Internationale Commissie oriënteert zich op de buitenlandse politiek. Er wordt over gediscussieerd, maar er worden ook veel contacten onderhouden met buitenlandse zusterorganisaties zoals het Deense Radikal Venstre en de Britse Liberal Democrats. De INCO komt regelmatig bijeen om internationale ontwikkelingen bij te houden en op projectmatige basis samen te werken met buitenlandse organisaties.

CPZ

De Commissie Politieke Zaken is een groep JD'ers die meedenken over politieke onderwerpen en hoe de JD daar tegenover staat. Hierbij moet je niet denken aan een club wijze experts, maar eerder aan normale leden die hun mening willen uiten en vormen. De CPZ bestaat uit verschillende werkgroepen die ieder een bepaald onderwerp voor hun rekening nemen. Denk aan zaken als de EU, de economie, democratie en de verzorgingsstaat.

Training

De JD wil haar leden ook helpen bij het verwerven van politieke vaardigheden, bijvoorbeeld door het aanbieden van cursussen in het geven van speeches of het besturen van een afdeling. Als je beter wilt leren debatteren en argumenteren, dan is de debatvereniging Eloquentia misschien wel iets voor jou. Maar wil je een beter inzicht krijgen in de politieke stromingen en de positie die de JD hierin inneemt, dan is bijvoorbeeld de cursus liberalisme en vrijzinnigheid weer aan te raden.

Congres

Twee keer per jaar wordt het congres gehouden. Het congres is de algemene ledenvergadering waarbij alle leden worden uitgenodigd om mee te discussiëren en te stemmen over de ingediende moties, amendementen en resoluties. Daarnaast worden tijdens het congres de verkiezingen gehouden voor de diverse functies binnen de JD. Sprekers worden uitgenodigd om hun visies uit te zetten en debatten worden gebruikt om tot een goede afweging van belangen te komen.

Maar de voornaamste functie van het congres is om alle JD'ers weer bij elkaar te brengen. Het congres is dé JD activiteit bij uitstek, waar het dan ook vooral om gezelligheid draait met 's avonds borrels en feesten.

De DEMO

Het verenigingsblad de DEMO wordt vijf keer per jaar uitgebracht en informeert de leden over al datgene wat er speelt binnen de organisatie. Verslagen, oproepjes, columns, artikelen en de agenda houden de leden op de hoogte. De DEMO is daarbij een platform voor discussie over de politiek, waarbij de diepgang niet wordt geschuwd. Leden zijn vrij om artikelen aan te leveren voor plaatsing in de DEMO.

Opvattingen

De JD beschouwt zichzelf als vrijzinnig-democratisch. Vrijzinnig wil zeggen dat problemen niet vanuit een bepaald perspectief, maar vanuit een onbevooroordeeld oogpunt worden bekeken. In tegenstelling tot socialisten of christendemocraten houdt de JD er geen grootse ideologie op na die moet worden nagestreefd. De JD wil pragmatische politiek bedrijven; politiek die werkt.

Daarnaast wil de JD de politiek en de maatschappij radicaal democratiseren. Burgers moeten meer zeggenschap krijgen over hun bestuurders, waardoor de kloof tussen kiezer en politici kleiner zal worden. De JD wil daarnaast burgers alle kansen geven om hun potentieel waar te maken en zich volledig te ontplooiën. Mensen moeten gelijke kansen krijgen en zoveel mogelijk zelf kunnen bepalen hoe zij hun leven willen inrichten. Betutteling door de overheid stellen we bij de JD niet op prijs.

Lid worden?

Lijkt het je leuk om lid te worden van de Jonge Democraten, vul dan de lidmaatschapsbon in die je op de achterpagina van deze DEMO aantreft, of kom gewoon een keertje langs bij een van onze activiteiten. De agenda voor de eerstkomende activiteiten kun je vinden op www.jongedemocraten.nl

Column: de Voorzittershamer

Aus, bei, mit, nach, zeit, von, zu, ausser, gegenuber,... wie kent dit rijtje niet, behorend tot de derde naamval in die Deutsche Sprache der Mitte. An sich een prachtige taal hoor, dat Duits, hoor ik iedereen al denken, maar sinds wanneer begint de column in de DEMO in deze taal? Liebe Leute, het is de hoogste tijd dat concrete stappen in ons land gezet worden om de gewenste ken-

niseconomie en bijbehorende innovatie van de grond te krijgen en ik voorspel u, het zal de student Duitse Letterkunde zijn die de Nederlandse Kenniseconomie verder op weg zal helpen.

Probleem is echter dat op dit moment op zes verschillende plaatsen in dit land Duitse Letterkunde op universitair niveau aangeboden wordt. Indien ik mij niet vergis heeft de betreffende faculteit aan de Vrije Universiteit van Amsterdam dit jaar maar liefst één student gehad. En dat verbaast mij enigszins. Concentratie, specialisatie en focus zijn kernwoorden om het Nederlands onderwijssysteem beter aan te laten sluiten op de innoverende samenleving die wenselijk wordt geacht. Zes verschillende locaties voor Duitse Letterkunde levert daar geen bijdrage aan. Om die samenleving wel te bereiken, moeten wij in dit land keuzes durven maken. Welke universiteiten en hogescholen gaan zich specialiseren op welke terreinen? Dat is een vraag die ik wel eens beantwoord wil zien.

Zo iedereen wellicht al weet is het onderwijs en wetenschappelijk onderzoek bij een economische neergang een welkom slachtoffer van bezuiniging op bezuiniging, nog liever met de zeis dan met het scalpel. De OV-jaarkaart dreigde deze week alweer bijna van gift tot lening te worden, gepaard gaande met collegegeldverhogingen. Tot zover de toegankelijkheid van het onderwijs. Dankzij de sociaal-liberalen in dit land lijkt daarin een kentering te zijn ontstaan (Thom en Laurens-Jan, bedankt!) maar moeten extra financiële middelen niet ook door Universiteitsbestuurders gezocht worden? De versnippering, waarbij eenzelfde opleiding op teveel plaatsen wordt aangeboden, leidt veelal tot het inefficiënt verdelen van gelden. Universiteitsbestuurders, toon moed en focus... Focus op uw kerncompetentie en laat bepaalde opleidingen aan uw universiteit voorbij gaan. Daardoor alleen al zal veel geld bespaard blijven en dus beschikbaar komen voor verdere investeringen.

Maar nee, we willen graag alles in huis hebben, voornamelijk veroorzaakt door de hypes die in onderwijsland aan het ontstaan zijn. De alpha is uit! De bèta is in! Chemische technologie is in... En kijk, gelijk kun je dit studeren op zowat elke Nederlandse universiteit. Biedt uw universiteit nog geen nanotechnologie? Ai, ai, ai, U loopt achter... Ondertussen vergeten we gemakshalve dat het wellicht beter is om dit soort studies cq onderzoeken te concentreren op één plek. Breng de expertise die ons land heeft bij elkaar, in plaats van deze te versnipperen.

Focus daarnaast op de basis. Kijk eerst naar wat we al in huis hebben. De kennis in Nederland is zo slecht nog niet. Het kernprobleem zit in het feit dat deze beschikbare kennis niet in actie, in ondernemerschap wordt omgezet. Prikkel de student van vandaag opgedane kennis naar de praktijk te vertalen, verlevendig het ondernemersklimaat en gebruik tevens het bedrijfsleven hierbij om mogelijkheden te creëren. Laten we nu ook eindelijk afstand nemen van de oude gedachte dat een faillissement catastrofaal is. In de Verenigde Staten krijgt een ondernemer, die reeds driemaal failliet is gegaan, wel nog steeds een banklening. Hij heeft immers de nodige kennis opgedaan van ondernemerschap. En nog belangrijker, kijk uit voor één veelgemaakte misvatting... De misvatting dat het slechts de bèta is, die dit land tot een hoger innoverend niveau zal brengen. Ook de alpha's en de gamma's hebben hun bijdrage te leveren.

Naast focus en specialisatie per universiteit komt het neer op het leggen van dwarsverbanden tussen de verschillende kennisinstellingen die dit land rijk is. Interuniversitaire studievakken kunnen hiervoor wellicht een oplossing bieden. Laat in een gezamenlijk op te zetten casus de chemisch technoloog uit Delft zijn chemische fabriek opstarten, maar gebruik de Bedrijfskundige uit Amsterdam om het businessplan op te stellen, laat de jurist uit Leiden de bijbehorende Europese regelgeving uitzoeken, de student aan de Design-Academy in Eindhoven het eindproduct vormgeven... En dan is er natuurlijk nog onze student Duits. Laat hem de communicatie naar Duitsland, één van onze grootste afzetmarkten, verzorgen. Aus, bei, mit, nach, zeit, von, zu, ausser, gegenuber... ik wens met name deze laatste student veel succes bij zijn studie.

Met vrijzinnige groet,

Vincent Verkoelen
Landelijk Voorzitter

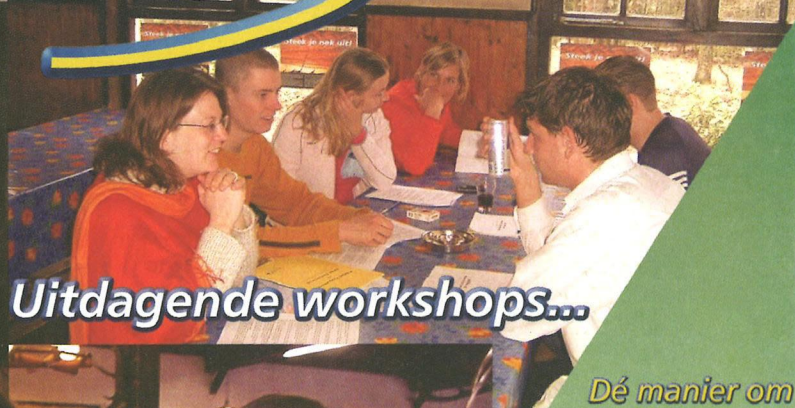
2 & 3 oktober

Professionele trainingen...

Jonge Democraten Introductie-weekend

Haute Cuisine...

Uitdagende workshops...

...en zo'n 60 zeer diverse mensen, met één ding gemeen: zucht naar kennis en plezier!

Dé manier om kennis te maken met de JD. Ben je pas lid, of denk je er over lid te worden? Kom dan ook!

Oefen in debatten, voer discussies, ondervraag een kamerlid, leer, geniet, feest!

Kortom: beleef het beste weekend van de JD!

Ja,

mijn interesse in de Jonge Democraten is gewekt. Ik wil graag ...

- Een informatiepakket ontvangen
- JD-lid worden voor E 17,50 per jaar
- JD/D66 combi-lid worden voor E 25,00 per jaar

- Ik meldt mij tegelijk aan om deel te nemen aan het JD Introweekend en ik ontvang zo snel mogelijk verdere informatie per e-mail.

Naam: .....

Adres: .....

PC Woonplaats: .....

E-mail adres: .....

Telefoonnr.: .....

Knip deze bon uit (of kopieer hem) en stuur hem naar **Jonge Democraten** Postbus 660, 2501 CR Den Haag
Heb je haast? Meld je dan aan via onze website: www.jongedemocraten.nl

DEMO

Jonge
Democraten

20e jaargang - nummer 4

oktober 2004

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

Introweekende Politiek en gezelligheid

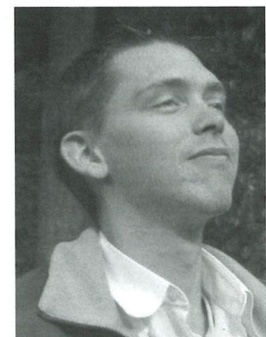

En verder o.a.

*Tijd voor jongere in najaarsoverleg
Politieke partijen op drift
Hoe groen is het gras ...*

Redactioneel

Door de Hoofdredacteur

Ik heb geschiedenis geschreven! Echt waar! Ik ben een van de eerste Nederlanders die via het internet heeft gestemd!

Goed, ik begrijp dat ik jullie wat uitleg verschuldigd ben.

Via de e-mail kreeg

ik recentelijk een persbericht binnen waarin stond dat de waterschapsverkiezingen dit jaar voor het eerst ook via het internet mogelijk zouden zijn. Prachtig, dacht ik, daar kan ik nog wel een artikel aan wijden. Immers, democratische hervormingen en verbeteringen, dat is wat voor ons! Al gauw echter bedacht ik me dat ik dat wel erg saai zou vinden om te lezen. Ik wordt doodmoe van die kroonjuwelen van D66. Wist ik veel dat ik zelf proefkonijn zou zijn in deze stemrevolutie! En ik moet zeggen, het ging makkelijker dan ik had gedacht. Typ je deelname groep in, je stemcode en een wachtwoord, allen op het zelfde papier toegestuurd gekregen, kies een persoon en

voila! Je hebt gestemd. Ik heb zelfs op een vrouw gestemd, terwijl er veel meer mannen waren. Denk nou niet meteen dat ik emancipatorisch ben geworden, ze was gewoon de beste kandidaat. Stel je voor..

Wat die waterschappen zijn? Dat zijn de mensen die, zoals ze het zelf zeggen, mijn voeten droog houden. Zulke mensen moet je dus te vriend houden. Ik hou wel van droge voeten. Je kunt je alleen wel afvragen of het wel zo'n goed idee is om zulke mensen door het 'gewone' volk te laten kiezen. Ik bedoel, mijn droge voeten vind ik wel zo belangrijk, dat het misschien een veel beter idee is om daar daarvoor opgeleid personeel neer te zetten, in plaats van ene Kees die vind dat water ook wel belangrijk is..

Goed, rest me alleen iedereen op te roepen stukjes te gaan schrijven, lid te worden van de redactie en ook nog naar het congres te komen. Let wel, de achterpagina van deze DEMO is de uitnodiging.

Met vrijzinnige groet,

Lourens Dinger

Colofon

20e Jaargang - nummer 4
oktober 2004

DEMO is een uitgave van de **Jonge Democraten**, onafhankelijke politieke jongerenorganisatie sinds 1984.

Oplage:
2000 exemplaren

Demoredactie:
Lourens Dinger
Hugo van Haastert
Charlotte Meindersma

demo@jongedemocraten.nl

Deadline DEMO 1:
25 december 2004

Aan deze Demo werkten mee:
Het Landelijk Bestuur
Sietske Rypkema
Hanna Vera van Drunen

Omslag foto:
Sebastiaan ter Burg
www.ter-burg.nl

Landelijk Bestuur JD
Postbus 660, 2501 CR Den Haag
fax: 070 - 364 19 17
info@jongedemocraten.nl
www.jongedemocraten.nl

Drukker:
Drukkerij Primair B.V.
Hoogstraat 7, 5241 CT Rosmalen
tel: 073 - 522 59 13
info@drukkerijprimair.nl
www.drukkerijprimair.nl

Wijzigingsvoorstel huishoudelijk reglement

WV01: *Wijziging status van de functie "vice-voorzitter" binnen commissies*

Indiener(s): Landelijk Bestuur

Woordvoerder: Michiel Kellner

Betreft: Wijziging HR Artikel 27, lid 3, 4
Toevoeging HR Artikel 27, nieuw lid

Wijzigen lid 3 "De Algemene Ledenvergadering kiest de voorzitter, de vice-voorzitter en de secretaris van vaste commissies." In "De Algemene Ledenvergadering kiest de voorzitter, de algemeen secretaris en het bestuurslid organisatie van vaste commissies."

Wijzigen lid 4 "De voorzitter, de vice-voorzitter en de secretaris;" in "De gekozen bestuursleden van de vaste commissies;"

Toevoegen nieuw lid 5 "Het commissiebestuur benoemt desgewenst één van haar leden niet zijnde de voorzitter tot vice-voorzitter van het commissiebestuur."

Toelichting zie congresboek

WV01: Onderschrijving beginselverklaring

Indiener: Landelijk Bestuur

Woordvoerder: Vincent Verkoelen

Betreft: Nieuw lid bij Artikel 5 van de statuten

Toevoegen Artikel 5 lid 5: "Leden dienen de beginselverklaring van de Jonge Democraten te onderschrijven."

Toelichting: zie congresboek

Tijd voor jongeren in najaarsoverleg

Door Jan Paternotte en Salima Belhaj

Uit teruglopende ledenaantallen blijkt dat steeds minder jongeren zich voelen aangetrokken tot een vakbond. In de huidige vakbond-sacties met betrekking tot de sociale zekerheid pleiten de vakbonden vooral voor behoud van de VUT en het prepensioen, regelingen dus voor uittredende arbeidskrachten. De beperkte aandacht van de vakbond voor de belangen van jongere en middelbare werknemers doet vermoeden dat de vakbonden ook niet meer geïnteresseerd zijn in jongeren. Dit verschijnsel is nu niet alleen een retorisch speeltje van het kabinet, maar de indicatie van een serieus probleem: het ontbreken van solidariteit tussen de generaties. De Jonge Democraten willen daarom dat de jongeren de vierde partij worden in de Sociaal-Economische Raad.

De oorzaak van de huidige problemen ligt ontegenzeggelijk in de 'vergrijzing' van de vakbonden. Er zijn inmiddels meer 65 plussers lid van een vakbond dan mensen van onder de 25 jaar. Bovendien blijkt uit een eigen enquête van de FNV dat van de jongeren die tussen de 18 en de 24 jaar oud zijn, 93% geen lid is van een vakbond. Deze 93% die geen lid zijn van een bond, zijn niet ongeïnteresseerd, maar herkennen zich niet meer in de vakbonden. De 'vergrijzing' van het ledenbestand is duidelijk de oorzaak van de opstelling van de vakbonden, die zich voornamelijk richten op het behoud van VUT en prepensioen. Dat de vakbonden de jongeren niet als volwaardig deelnemer aan het arbeidsproces zien, blijkt echter ook uit een aantal andere zaken:

Al jarenlang sluiten de vakbonden CAO's af waarin een jeugdloon is opgenomen. Dit gaat uit van het principe dat jonge werknemers minderwaardig zijn aan hun oudere collega's. Ongeacht kwaliteiten of ervaring wordt er afgesproken dat een werknemer van 17 nauwelijks de helft verdient van zijn 23-jarige collega. Daarnaast is de FNV-jongerenorganisatie in 1999 opgeven, met de belofte dat de FNV ook voor de belangen van jongeren op zal komen. Naar die belofte is echter nooit meer verwezen.

Het probleem van de zeer beperkte jongerenparticipatie wordt door de FNV ontkent. Zij proberen zich een jongerenvriendelijk profiel aan te meten door in de media allerlei - in opdracht van zichzelf uitgevoerde - onderzoeken te publiceren, waarvan iedere deskundige zal zeggen dat de vraagstelling ervan vaak suggestief en misleidend is.

Met een mandaat van 25% van de Nederlandse bevolking kunnen de vakbonden iedereen hun wil opleggen. Als een niet vakbondslid vindt dat hij zelf wel met zijn werkgever afspraken kan maken of voor zijn eigen pensioen kan zorgen, wordt hem dit door de bindende afspraken van de vakbonden op zorgvuldige wijze onmogelijk

gemaakt. Het vakbondslidmaatschap is een recht, maar is in Nederland min of meer een noodzaak geworden wanneer je inspraak in je eigen arbeidsvoorwaarden wilt hebben. Vooral jongeren hebben steeds meer behoefte aan deze individuele invulling en inspraak.

Het huidige systeem van werknemersvertegenwoordiging enkel door vakbonden heeft zijn houdbaarheidsdatum inmiddels wel bereikt. Werkgevers kunnen zich beroepen op het gebrek aan draagvlak van de vakbonden om zo de werknemersbelangen te kunnen negeren, en in de huidige situatie hebben ze daar nog gelijk in ook. Het risico dat hierdoor de verhouding tussen

werkgever en werknemer steeds meer scheefgroeit is dan ook levensgroot.

Omdat de vakbonden de jongeren uit het oog hebben verloren, hebben zij daarmee de balans in de maatschappij vernietigd. Jongeren zouden daarom hun eigen zetel(s) in de Sociaal Economische raad en de Stichting van de Arbeid moeten hebben. Zodoende kunnen deze overleg- en adviesorganen weer pretenderen de meerderheid van de werknemers te vertegenwoordigen, en zal de stem van jongeren weer gehoord worden in het sociaal-economische bestel van Nederland. Deze maatregel zou op steun moeten kunnen rekenen van diegenen in Den Haag die zeggen dat de vakbonden niet meer representatief zijn. De Jonge Democraten hebben dit voorstel dan ook voorgelegd aan minister de Geus van Sociale Zaken, de Sociaal

Economische Raad, en de Stichting van de Arbeid. Afgelopen donderdag hebben de Jonge Democraten gedemonstreerd bij het FNV-hoofdgebouw in Amsterdam Sloterdijk en daar hun pamflet aangeboden aan FNV-voorman Lodewijk de Waal. De reageerde als vanouds; hij meende dat de jongeren het niet goed begrepen hadden.

Jan Paternotte en Salima Belhaj zijn respectievelijk voorzitter ad interim en secretaris politiek van de Jonge Democraten

Zie bijvoorbeeld: <http://www.fnv.nl/download.do/id/100002270/>

Politieke partijen op drift

Door Hugo van Haastert

De grijze dagen van Paars horen definitief tot het verleden. Sinds Fortuyn gaat het weer ergens om in de politiek en valt er weer wat te kiezen. De integratie, de vergrijzing en de kwakkelende economie. Overal zijn scheidslijnen getrokken en wordt de discussie op zijn scherpst gevoerd. Tijd om deze nieuwe scheidslijnen in kaart te brengen.

Nog zelden is de politiek zoveel in beweging geweest als in de afgelopen twee jaar. Eerst bracht Fortuyn de PvdA naar een ongekend dieptepunt waarna vervolgens de rijzende ster van Wouter Bos het zelfvertrouwen van de partij mocht redden. Desondanks wordt er sinds Fortuyn veelvuldig gesproken over de 'leegte van links'. Rechts bepaalt de agenda en links staat erbij en kijkt ernaar.

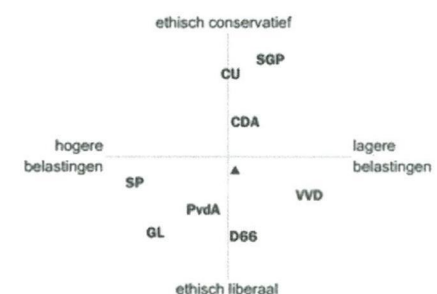
Maar ook D66 heeft flinke klappen gekregen. Niet van Fortuyn, maar van een electoraat dat niet meer lijkt te porren voor het verhaal van de Democraten. Toen we begonnen aan het avontuur van Paars was de fractie nog 24 man sterk. Ondertussen, drie verkiezingen later, moet de fractie het met een kwart van dat aantal zetels stellen. De PvdA ging na de 'dreun' van 2002 stevig op de hervormingstoer. D66 heeft - verspreid over meerdere verkiezingen - een veel hardere dreun moeten incasseren, maar blijft ongewijzigd op de oude koers verder varen. Terecht?

Het is daarom tijd om eens te inventariseren wat er allemaal om ons heen is gebeurd aan verschuivingen. Dan kunnen we stiekem ook nadenken over onze eigen positie en of die misschien niet aan herziening toe is. Wat heeft Fortuyn teweeg gebracht? Wat zijn de belangrijke kwesties die beantwoord moeten worden? En welke rol kan D66 daarin spelen?

Laten we eerst eens de klassieke scheidslijnen erbij halen zoals die ook voor Fortuyn al bestonden. De bekendste scheidslijn is die van links-rechts. Aangezien iedereen zijn eigen opvatting heeft over de betekenis van 'links' en 'rechts', gebruiken we hier de meest gangbare, moderne definitie van veel-weinig overheid. De tweede scheidslijn betreft de rol van de overheid ten opzichte van de ethiek; moet de overheid religieuze normen in wetgeving vertalen of niet? Als we deze twee klassieke scheidslijnen schematisch weergeven dan krijgen we een-

beeld van het politieke spectrum zoals in de figuur hier onder.

De eerste scheidslijn, die van links-rechts, blijft de meest dominante. Op dit terrein is het onderscheid tussen de coalitiepartijen en de oppositie duidelijk. Het kabinet Balkenende bestaat, zoals dit schema weergeeft, uit partijen die de overheid kleiner willen maken, terwijl de oppositie juist om meer staatsinterventie schreeuwt. De tweede scheidslijn,

die van de ethiek, laat zien dat deze nog wel belangrijk is maar sinds Paars iets naar de achtergrond is verdwenen. De kleine orthodox-christelijke partijen blijven onaantrekkelijke regeringspartners vanwege hun streng-christelijke opvattingen, maar het CDA heeft geen behoefte om de liberalisering van Paars op dit terrein (homohuwelijk, abortus, euthanasie, etc) terug te draaien. Wel blijft deze scheidslijn interessant als we het hebben over het drugsbeleid en de normen en waarden discussie. Deze scheidslijn kan potentieel weer heel belangrijk worden als de discussie over de publieke financiering van bijzonder onderwijs weer opblaait.

Wat opmerkelijk is aan dit tweedimensionale schema is de positie van D66 ten opzichte van de 'gemiddelde kiezer'. De gemiddelde kiezer bestaat natuurlijk niet, maar is de gemiddelde positie van de kiezer als wordt uitgegaan van de huidige zetelverdeling in de Tweede Kamer. Het driehoekje in het spectrum laat zien dat de gemiddelde kiezer in de links-rechts dimensie net rechts van het midden zit en dat hij of zij bij de tweede dimensie aan de niet-christelijke kant staat. Het

feit dat D66 diezelfde niet-christelijke middenpositie inneemt kan kiezers blijkbaar niet bewegen om meer op D66 te stemmen. Blijkbaar zijn er zaken die kiezers ervan weerhouden om D66 te stemmen. Heeft dit te maken met dat kiezers liever op een partij stemmen die duidelijk kiest voor linkse dan wel rechtse politiek? Of heeft het te maken met een derde dimensie die kiezers bij D66 vandaan houdt?

Deze mogelijke derde dimensie wordt in de politieke wetenschap heftig bediscussieerd. De Rotterdamse politoloog van Schendelen ziet de derde dimensie als multicultureel versus monocultureel-nationalistisch. Het in de publieke opinie geopperde 'gat op rechts' heeft hier nadrukkelijk mee te maken, met name sinds de VVD heeft gekozen voor 'links' door het vertrek van Wilders en het onvermogen van de LPF om de rechtse kiezer aan zich te binden. Wilders staat niet voor niets in de peilingen op 13 zetels. Deze nieuwe dimensie is interessant, maar voor D66 is er waarschijnlijk niet veel te halen in deze hoek, noch moeten we dat naar mijn mening willen.

Maar welke derde dimensie is dan wel interessant voor D66? Veel politicologen geloven in de dimensie materialisme versus postmaterialisme. Het materialisme houdt zich vooral bezig met materiele zaken, simpel gezegd: geld. Wie krijgt wat? Hoeveel belasting moet er worden geheven. Dit zijn zaken die vooral voor de SP, de PvdA en de VVD belangrijk zijn. Post-materialisme houdt zich bezig met zaken als het milieu, de mensenrechten en de democratie. Post impliceert dat de materiele kwesties zijn opgelost en dat de politiek zich nu kan richten op zaken die tot dan toe waren blijven liggen. D66 en GroenLinks zijn duidelijke voorbeelden van post-materialistische partijen. D66 ziet de discussie over geld niet als belangrijker dan de discussie over de inrichting van de democratie, de emancipatie en de bescherming van het milieu.

Duidelijk is dat vandaag de dag de post-materiele discussie wordt ondergesneeuwd door de verhitte onenigheid tussen oppositie en regering over het te voeren economische beleid. Kiezers zitten

niet te wachten op een gekozen burge-meester en een districtenstelsel als hun huursubsidie wordt verlaagd of de zorg duurder wordt. Dit is een kwestie van prioriteiten die mensen stellen. Ook GroenLinks profileert zich vandaag de dag meer als materialistisch dan als post-materialistische partij.

Het post-materialisme wordt dus onder andere gekenmerkt door meer aandacht voor democratische hervormingen. Opvallend op dat terrein is dat D66 daar een medestander heeft gevonden in de LPF. De Lijst Pim Fortuyn is de enige rechtse partij die zich duidelijk uitspreekt voor meer directe democratie. De slogan 'Is U iets gevraagd?' bij de Europese verkiezingen maakte op een cynische manier duidelijk dat de LPF vond dat de eenwording is doorgezet zonder dat de burger daar iets over te zeggen heeft gehad. Maar ook vanuit de VVD wordt steeds meer geschermd met het idee dat referenda zo slecht nog niet zijn. Over de Europese Grondwet is Van Aartsen bereid een referendum te houden. En ook wilde hij de toetreding van Turkije tot de EU voorleggen aan de kiezer in de vorm van een referendum. Vraag is hoe welwillend hij staat tegenover het mogelijke referendum over prepensioen dat de bonden en oppositie hebben aangekondigd. Maar onmiskenbaar is het feit dat D66 niet meer het monopolie heeft op het referendum.

Als we kijken naar de nieuwe rol van D66 in het politieke spectrum, dan valt het op dat D66 haar linkse bondgenoten heeft ingeruild voor rechtse bondgenoten in de vorm van het CDA en de VVD. De rode partijen ter linkerzijde hebben andere opvattingen over het vergrijzingsvraagstuk. Waar dit kabinet kiest voor draagvlakverbreding om de kosten beter te kunnen dragen in de toekomst, blijven de rooien kiezen voor meer overheid en dus minder arbeidsparticipatie. Veel mensen hebben zich verbaasd over deze wissel van bondgenoten en daarom zal D66 haar nieuwe keuze van bondgenoten goed moeten uitleggen aan de kiezers.

Laurens Jan Brinkhorst, de Minister van Economische Zaken voor D66, heeft onlangs in de Democraat geschreven dat D66 moet nadenken over potentiële bondgenoten. De oude bondgenoten in het linkse kamp verzetten zich tegen de hervormingen van de verzorgingsstaat terwijl D66 deze als noodzakelijk beschouwt. D66 moet zich volgens Brinkhorst vernieuwen om te voorkomen dat de partij verdwijnt. Hij

wil in een breder kader kijken naar een nieuwe, vooruitstrevende beweging waarbij sociaal-liberalen uit PvdA en VVD nadrukkelijk welkom zijn. Wellicht dat Brinkhorst zich gesteund voelt door het geflirt van VVD fractievoorzitter Van Aartsen met D66.

Het gevaar dat de partij verdwijnt is reëel. In de peilingen staat D66 nog wel rond de 5 zetels, maar in het politieke geweld dat zal volgen kan de partij makkelijk worden weggedrukt door de grote drie om ons heen. D66 zal zich moeten bezinnen op de toegevoegde waarde van de partij. Als we die namelijk niet meer kunnen vinden, dan zijn we klaar en is opheffing de enige optie.

De toegevoegde waarde van D66 kan worden gezocht in de oude, ethische scheidslijn. D66 zou zich bijvoorbeeld kunnen uitspreken voor het afschaffen van publieke financiering van bijzonder onderwijs. Rogier van Boxtel heeft het idee al eens eerder geopperd, maar kreeg toen ook vanuit zijn eigen fractie weinig steun.

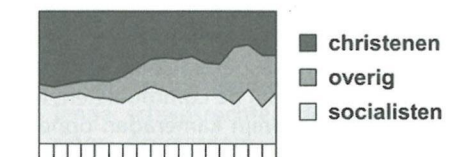
Daarnaast moeten zaken die traditioneel als D66-standpunten werden gezien kritisch tegen het licht worden gehouden. Zo is er bijvoorbeeld veel voor te zeggen om kernenergie niet te verbieden en Borssele niet te sluiten. Kernenergie is een relatief milieuvriendelijke energiebron die op grote schaal kan worden gebruikt. Als we ons aan Kyoto willen houden hebben we aan zonne-, wind- en waterkracht niet genoeg. Die duurzame bronnen kunnen onmogelijk in een substantieel deel van onze energiebehoeften voorzien. Hierin moet D66 zich niet laten leiden door oude dogma's maar kritisch naar zichzelf kijken.

Een ander 'unique selling point' is de opstelling van D66 inzake de oorlog tegen Irak. D66 was als enige partij binnen de huidige coalitie tegen deze oorlog. De bevolking was ook in meerderheid tegen deze oorlog en daarom moet D66 dit wapenfeit beter onder de mensen brengen. Blijf hameren op de stommiteiten van Bush om D66 zo te blijven onderscheiden van de rechtse coalitiegenoten.

D66 moet zich niet meer verzetten tegen de avances van de VVD. Als er namelijk discussie ontstaat over een fusie dan worden de verschillen duidelijker zichtbaar voor de kiezer. Als daaruit de conclusie is te trekken dat een fusie mogelijk is dan komen beide partijen er sterker uit als een soort van

Vlaamse VLD. Als echter de fusie stukloopt vanwege onoverkoombare verschillen van mening dan zijn er tenminste nieuwe scheidslijnen waarmee we ons kunnen onderscheiden van de VVD; we hebben dan een duidelijke toegevoegde waarde waarmee we naar de kiezer kunnen. Het is een win-win situatie en D66 zou deze kans dan ook niet mogen laten liggen.

De historische ontwikkeling van de Nederlandse politiek geeft een goed beeld van de verschuivingen in het politiek spectrum. Op het eerste gezicht lijkt het er alleen maar op dat sinds de Tweede Wereldoorlog de christen-democraten terrein hebben moeten prijsgeven aan de liberalen in de groep 'overig' en dat de socialisten redelijk constant zijn gebleven. Hiermee wordt echter buiten beschouwing gelaten dat zowel de christen-democraten als de socialisten in belangrijke mate naar het midden zijn opgeschoven. Alleen de SP is niet liberaal, maar alle andere partijen hebben vrede met een kapitalistische economische inrichting. Het CDA en de PvdA zijn op deze manier dicht tegen de liberale stroming aangekropen.

Toch laat dit overzicht van de laatste achttien verkiezingen onmiskenbaar zien dat de groep 'overig', waar de liberalen toe behoren, als enige door de tijd heen een groeiende aanhang weet te verwerven. De potentiële aanhang voor de liberalen wordt dus alleen maar groter, als we tenminste deze ontwikkeling naar de toekomst mogen doortrekken.

Deze kans en deze uitdaging moet D66 met beide handen aannemen. Het is tijd om naar onszelf te kijken en naar de nieuwe verhoudingen in de politiek. Het is tijd om te vernieuwen. We moeten mensen vragen wat ze weerhoudt om op D66 te stemmen. En als het antwoord is dat D66 een stoffig democratiseringsimago heeft, dan kan een nieuwe beweging zoals Brinkhorst die voor ogen heeft misschien uitkomst bieden. Net als dat dit kabinet de verzorgingsstaat duurzaam wil maken door hervormingen door te voeren zal ook D66 moeten hervormen om zich op de lange termijn te kunnen handhaven als vooruitstrevende hervormingspartij.

Introuwekeinde, een indruk

Door Sietske Rypkema

Introuweekend; de geslaagde combinatie tussen zuipen, politiek, gezelligheid en zuipen.

Vrijdagmiddagkwart over zes, ik sta nog te wachten op de bushalte naar het krimdal. Ik heb zojuist in een overvolle trein gezeten waar alleen nog maar plek was op de grond, maar ik was allang blij dat niet de gehele inhoud van de trein naar het weekend ging, anders werd het nog op de grond slapen ook. Met een bus vol met nieuwe JD'ers en oude leden die kennelijk nog steeds niet genoeg van de weekenden konden krijgen, vertrokken we naar het groene *in the middle of nowhere* (om nog maar eens in figuurlijke zin de positie van D66 in de politiek te benadrukken). Daar aangekomen stond er al soep en brood klaar, en was het tijd om iedereen een beetje te leren kennen en contacten te leggen en ik moet eerlijk zeggen; het vooroordeel dat jonge politici kakkerige types waren, werd ook voor een deel bevestigd... maar dat hoefde het plezier niet te drukken. Na elkaar een beetje te hebben leren kennen gingen we een formatiespel spelen, waar ik werd ingedeeld bij de communisten. Ik moest het met mijn kameraden opnemen tegen onder andere een stel streng gereformeerden en gepassioneerde 'groenen' die zwaar anti-anti-milieu-raket waren. Helaas verloren we het, maar ja, als echte communisten pleegden we natuurlijk een staatsgreep die natuurlijk moest eindigen in een pijnlijke valpartij. Na dit hele gebeuren was het tijd om weer te wat sociale contacten op te doen (dus veel drinken) om daarna dronken in een koud bed te kruipen.

Op zaterdagochtend scheen het licht naar binnen en de vogeltjes waren al aan het fluiten, toen dit prachtige gebeuren abrupt werd onderbroken door een stel a-muzikale JD'ers met pannendeksels. De wekservice dus... Na iets gegeten te hebben werden we door Jeroen Adema meegenomen voor een ochtendje totaal doelloos rondlopen in het bos, wat Matthijs van Laarhoven uitermate beviel: 'Je komt in contact met je oerkrachten, en helemaal *back to basic*'. Eenmaal terug in contact met onze oerkrachten, met de nadruk op de primitieve drang te wil-

len winnen (ook al weet je dat je ongelijk hebt), begonnen we aan debattrainingen, waarbij we zeer serieuze stellingen behandelden zoals 'al het eten dient op een stokje boven het vuur te worden klaargemaakt'.

Foto: Sebastiaan ter Burg

Degene die dit allang konden, mochten zich bij Jeroen Jansen aansluiten om te discussiëren over bijvoorbeeld vrijheid van meningsuiting en sociale zekerheid. Na deze trainingen kon iedereen een beetje bijkomen en wat aan rommelen. Ik ben eventjes met een stel anderen weg gegaan om serieus eten in te slaan zodat we dat 's avonds

Foto: Sebastiaan ter Burg

aan een stokje boven het vuur klaar konden maken onder het mom van VAES (Vernapelingen aan een stokje). Weer terug was het tijd om echt te eten, en het verbaasde me eerlijk gezegd hoe de JD koks zo'n kwaliteit

konden bereiken met zo'n kwantiteit aan eten. Bij deze alsnog mijn complimenten aan Peter en Maaïke (de koks dus)...

's Avonds, op een goed gevulde maag, was er een debatwedstrijd, waarin de groep in drieën werd opgedeeld en het tegen elkaar moest opnemen. Hier werd toch weer eens benadrukt hoe-

veel talent er bij de JD zit, waardoor ik Bush wel wat meer ben gaan waarderen; van het talent bij de JD krijg je toch alleen maar een minderwaardigheidscomplex. Na die reeks serieuze debatten, waar onder andere werd beslist dat Hoenderloo de natuurhoofdstad van Nederland moest worden, was het eindelijk tijd voor wat volwassen vertier, of om het in JD ter-

men te zeggen; je helemaal te bezatten. Dit is zeker een van de favoriete bezigheden van het nieuwe lid Rob Buster: 'Dit is sowieso al een prima weekend, er is veel gezelligheid en politiek, maar zuipen, debatteren en

tafelvoetbal vind ik wel erg leuk.' Dit was ook voor de VAES tijd om in actie te komen, en met succes, de meerderheid was toch te zat om te realiseren dat hun vernapelingen absoluut niet gaar te krijgen waren en het eigenlijk best koud was bij een kampvuur dat bijna niet wilde branden. Toch was het erg gezellig, en bewezen de JD'ers zich als een redelijk cultureel kunstzinnig geïntegreerd volkje door hun zangprestaties te laten horen. Hoewel de tekst van het Russisch volkslied niet verder werd uitgediept dan een 'gelalala' verheug ik mij er nog steeds op om deel van de leden bij idols 3 te mogen zien.

De volgende ochtend maakten anti-kater-pillen deel uit van het ontbijt, en waren er tussen de slaperige hoofden ook wat praatgrage mensen, zo liet Adriaan Bayer vrolijk weten dat hij nieuwe vriendjes gemaakt had! Bij nader informeren over de kwaliteit van zijn sociale leven vertaald dit al snel in een 'ik heb veel nieuwe Rotterdamse leden weten te onderscheppen, en het is een supergaaf weekend'. Na het ontbijt was het alweer tijd om te beginnen aan de voorbereidingen voor een proefcongres, waar er genoeg inspiratie werd gehaald uit de omgeving. Zo besloot ons groepje een motie te schrijven over dat de klassieke muziek op zondagochtend vervangen moest worden door Andre Hazes,

Foto: Sebastiaan ter Burg

mede omdat hij een Arena vol kreeg met 50.000 mensen en wij dat ook voor de JD wilden. Meer kwam er niet uit aan moties, maarja, het was dan ook een zondagmorgen. Voor mij was het hierna al weer tijd om terug te gaan naar het gat waar ik vandaan kwam. Best jammer eigenlijk want ik schijn een geweldige speech van de persvoorlichting van D'66 gemist te

hebben die over duidelijkheid naar de kiezer toe ging en over hoe onze groep was afgemaakt tijdens onze motie. Terwijl ik mijn spullen inpakte en het fotolijstje ophaalde wat ik in de badkamer had geplaatst om mijn mede JD'ers mee te terroriseren (geef toe, een foto van de Rotterdamse Edwin

Kok is toch wel erg angstaanjagend om tijdens je tanden poetsen te zien), dacht ik bij mezelf, treur niet, want over een half jaar is er weer een introuweekend en dan ben ik gewoon weer vrolijk aanwezig, want dit weekend was zo leuk dat ik het niet missen.

Wisselbokaal Beachvolleybal 2004:

komend jaar naar Amsterdam!

Door Hannah Vera van Drunen

Iets minder warm dan vorig jaar, maar een zeker zo groot succes. De teams van de 5 grootste afdelingen streden dinsdag 10 augustus voor de titel 'King of the Beach'.

Het Beachvolleybaltoernooi, dat dit jaar voor de tweede keer in Rotterdam gehouden werd, zal komend jaar een iets noordelijker gelegen strand tegemoet mogen zien.

De eerste wedstrijd tussen Amsterdam en Friesland, welke afdelingen elkaar uiteindelijk ook weer tegen zouden komen in de finale, duidde er al enigszins op dat Amsterdam vol goede moed haar spel zou spelen.

Utrecht kon, met de steun van Bart Woord, na een winst op Rotterdam toch zeker niet achterblijven toen zij de degens met Amsterdam moest kruisen. Het tegendeel werd echter glorieus door laatstgenoemde afdeling waargemaakt. Utrecht belandde dan ook uiteindelijk op de vierde plaats.

Rotterdam, dat vorig jaar nog zeer sterke resultaten liet zien en zodoende als winnaar van het Beachvolleybal 2003 een thuiswedstrijd speelde, had na een klinkende overwinning op Haaglanden (door o.a. de service van Arnout Huijnik) toch weer wat extra zelfvertrouwen gekregen. Echter, dit jaar kon zij tegen Friesland en Amsterdam niet genoeg weerstand bieden.

Haaglanden, dat versterking kreeg van Jeroen Adema en Thijs Lippinkhof en als enige afdeling een extra wisselspeler kon inzetten, mocht van dit voordeel geen baat hebben; zij kunnen voor het komend jaar nog wel wat extra oefening gebruiken...

In de finale bleek dat het team van de afdeling Friesland, welk, onder de leiding van Reinout de Vries, toch vrij sterk had gespeeld in de drie wedstrijden die na de aftrap nog volgden, onder het toezien van een bezielende scheidsrechter, de overwinning door Amsterdam met 27-25 toch moest erkennen. De inzet van Jelmer Alberts bleek voor Amsterdam uiterst succesvol.

Amsterdam dat, na vorig jaar op de vijfde plaats te zijn geëindigd, toch wat goed te maken had, nam uiteindelijk met een 'big smile' de wisselbeker in ontvangst.

Een welverdiende maaltijd bleek, na het uitreiken van de felbegeerde prijs, zeker geen overbodige luxe voor de Jonge Democraten.

Wij wachten in spanning af wat voor strandentertainment Amsterdam het komende jaar voor ons in petto heeft...

Hannah Vera van Drunen

- De exacte uitslagen zijn terug te vinden op internet: www.jongedemocraten.nl -

Het rode gras aan de overkant

Door Hugo van Haastert

Met het kabinet Balkenende aan de ene kant en de rode oppositie en vakbonden aan de andere leven we vandaag de dag in een gepolariseerd Nederland. Tijd om dus eens aan de jongeren van de grootste oppositiepartij – de Jonge Socialisten in de Partij van de Arbeid – te vragen wat er mis is met het wereldbeeld van de Jonge Democraten.

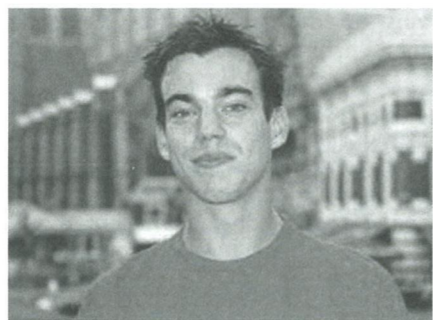
Op het landelijk secretariaat van de JS in Amsterdam tref ik Remy Wilshaus, voorzitter sinds zijn verkiezing op 20 juni van dit jaar. Voor zijn voorzitterschap heeft hij zijn studie onderwijspedagogiek aan de VU een jaartje stopgezet om de JS alle aandacht te geven. Sinds zijn aantreden is zijn doel geweest om de banden aan te halen met de moederpartij. Tijdens de campagne voor de Europese verkiezingen heeft de JS zich stevig ingezet en zijn deze banden dan ook versterkt. Maar ook werkt Remy veel aan het beeld dat PvdA'ers van de JS hebben. De huidige generatie PvdA'ers kent de JS nog van vroeger: een clubje jongeren die zich vooral bezig hield met het opstellen van communistische manifesten. Remy Wilshaus moet tegen dit hardnekkige vooroordeel opboksen.

Remy is daarnaast constant bezig een balans te zoeken tussen de JS en de PvdA. Enerzijds willen JS'ers ongebonden en vrij hun idealen nastreven terwijl anderzijds de banden met de PvdA niet te veel onder druk mogen komen te staan. Deze spanning is een direct gevolg van de diversiteit binnen de JS. De organisatie kent een groot aantal meningen en opvattingen, van pragmatisch tot idealistisch, en het is voor Remy vooral de uitdaging om deze diverse club bij elkaar te houden. Een bekende discussie binnen de JS gaat dan ook over de vraag of de organisatie haar eigen koers moet varen of meer de lijn moet volgen van PvdA fractievoorzitter Wouter Bos.

Remy ziet dat de PvdA door omstandigheden een gematigde koers vaart. "Als de PvdA na de volgende verkiezingen de premier wil leveren, dan kan de partij het zich niet veroorloven om radicale standpunten in te nemen. Daarom komen er vanuit de PvdA weinig extreme geluiden naar buiten. Wat daarbij komt is dat de PvdA al tijdens de formatieonderhandelingen een regeerakkoord had afgesproken met het CDA voordat deze formatie uitein-

delijk stukliep door een gebrek aan chemie. Hierdoor is de PvdA gebonden aan afspraken die ze in die formatiebesprekingen met het CDA had gemaakt. De JS kent deze beperkingen niet en dus zijn wij vrij om een meer radicale opstelling in te nemen." Desalniettemin is Remy blij met Wouter Bos als fractievoorzitter. "Toen Melkert fractievoorzitter was van de PvdA ging het niet goed met de partij en daar leed de JS ook onder. Ons ledental lag rond de 700. Met de komst van Wouter Bos is de JS aan een opwaartse klim begonnen. Ondertussen telt de JS al 1300 leden, bijna een verdubbeling." Het lot van de JS is dus sterk verweven met dat van de moederpartij.

De JS noemt zich socialistisch. Maar

wat houdt die term precies in? Remy: "Het socialisme wil er vooral voor zorgen dat mensen er niet alleen voor komen te staan. Dat wil zeggen door solidariteit te garanderen dat iedereen een fatsoenlijk bestaan kan leiden. Mensen hebben volgens het socialisme recht op bepaalde basisvoorzieningen zoals een dak boven het hoofd, toegankelijke zorg en onderwijs en brood op de plank." Desgevraagd vindt Remy dat daar ook plichten tegenover staan. "Mensen moeten natuurlijk gevraagd worden om eerst voor zichzelf te zorgen. Maar als mensen daar niet toe in staat zijn moet de overheid hen helpen."

Vervolgens komt D66 ter sprake. Wat voor beeld heeft de voorzitter van de JS van de JD en D66? Remy: "Daar kan

ik niet echt een goed antwoord op geven, want zo goed ken ik de organisaties niet. Wel vraag ik me af wat het bestaansrecht is van D66. Er is weinig behoefte aan een partij tussen de sociaal-democratische PvdA en de liberale VVD. En wat betreft de democratische voorstellen van D66 zouden deze best bij de PvdA kunnen worden ondergebracht. Daar staat de PvdA best voor open. Ook de JS is een voorstander van referenda. En bij het kiezen van bestuurders zit het verschil 'm er alleen maar in dat de JS kiest voor indirecte verkiezingen, via parlement, provinciale staten en gemeenteraad in plaats van directe verkiezingen door de burgers."

D66 ziet hij ook wel als onderwijspartij. Remy: "D66 heeft inderdaad geld binnengehaald voor onderwijs, maar dat is vooral iets waarmee ze naar de achterban kunnen schermen om deelname aan het kabinet te rechtvaardigen. Ik zie D66 vooral als de sociale excuus-Truus van dit kabinet. Deelname aan dit kabinet was voor D66 een moetje. CDA en VVD hadden samen geen meerderheid en dus moest D66 dat gat opvullen. D66 kreeg twee kroonjuwelen toegeworpen en heeft verder weinig in te brengen. Ik vraag me dan ook af of D66 haar eigen slogan, 'maak het verschil', waar maakt." Onderwijs en democratische vernieuwing zijn volgens Remy de enige punten die D66 heeft ingebracht. "Alle andere hervormingen van dit kabinet zijn dingen die ook op het wenslijstje van het CDA en de VVD stonden."

De hervormingen van het kabinet ziet Remy als een kaasschaaf die over alle sociale voorzieningen wordt gehaald. Om de belastingen niet te hoeven verhogen trekt de overheid zich terug op allerlei terreinen. Remy: "De zorg wordt duurder en het ziekenfondspakket wordt verkleind, de huursubsidie wordt verlaagd en de Vervolg-WW wordt afgeschaft. Dit zijn harde maatregelen die vooral de lage inkomens treffen. De zwakke schouders worden zo onnodig zwaar belast terwijl de hoge inkomens worden ontzien. Alle aandacht gaat zonder blikken of blozen uit naar de financiën, terwijl de uitwerking van het beleid hard aankomt in de

samenleving. De JS en de PvdA zouden andere keuzes maken. Ook wij willen de financiën op orde hebben en binnen de EMU-grens van 3% blijven. Maar tegelijkertijd moeten de zwakkeren in de samenleving worden ontzien. We zouden geld weghalen

bij diegenen die het goed hebben en de pijn verzachten bij de minder draagkrachtigen. Balkenende voert een ieder-voor-zich beleid waarbij vangnetten worden weggehaald. De PvdA zou de pijn eerlijker verdelen." Op de vraag of uitkeringen dan moeten worden verhoogd reageert Remy positief. "Een verhoging van uitkeringen is het overwegen waard. Mensen op het sociale minimum hebben het tenslotte niet breed. Maar daarnaast moet je ook kritisch kijken naar de noodzaak van bepaalde subsidies, zoals voor golfclubs en dergelijke. En als mensen een AOW ontvangen en daarnaast een riant aanvullend pensioen hebben, moet je kijken of die AOW niet wat omlaag kan. Op die manier kun je veel eerlijker bezuinigen."

De zorgpremies zijn verhoogd om concurrentie tussen zorgverzekeraars meer gestalte te geven en de regering is van plan om de nominale premies verder te verhogen. De koopkrachteffecten voor lage inkomens wil het kabinet compenseren met een zorgkorting, maar volgens Remy is een dergelijke reparatie nooit volledig. "De zorgkorting zal niet alle koopkrachteffecten kunnen repareren. De hogere premie zal concurrentie vergroten, maar mensen met een laag inkomen kunnen zich geen dure zorgverzekering veroorloven waardoor zij zijn aangewezen op de goedkoopste verzekering. Zij zullen alleen het basispakket kunnen betalen, terwijl ook dat wordt uitgekleed. Wat ons betreft moeten de pil en de tandarts weer terug in het ziekenfonds." Het kabinet heeft echter bijvoorbeeld de pil uit het ziekenfonds gehaald om het pakket te beperken tot de strikt noodzakelijke zorg. De pil is niet medisch noodzakelijk omdat je 'm niet nodig hebt om te overleven. Is de pil niet een luxe die mensen zelf maar moeten bekostigen? Remy blijft erbij dat de pil in het ziekenfonds moet blijven: "De pil is bevochten door vrouwen om zelf te kunnen beschikken over hun lichaam; het is onderdeel van hun emancipatie."

In Duitsland wordt de verzorgingsstaat ook hervormd. Bondskanselier Schroder van de sociaal-democratische SPD wil de werkloosheid in zijn land (10% in het hele land, 20% in het oosten) bestrijden door uitkeringen en belastingen te verlagen. Deze hervormingen vormen onderdeel van zijn Agenda 2010, die volgens

de meeste economen nodig zijn om Duitsland meer concurrerend te maken, de werkgelegenheid te bevorderen en het begrotingstekort in te dammen. Hoe kijkt de JS naar dit beleid van de Duitse zusterpartij? Remy: "De SPD in Duitsland werkt in andere omstandigheden dan de PvdA in Nederland. Als het beleid van Schroder echt zo werkt dan moet daar goed naar worden gekeken. Maar dan moeten we op de lange termijn kijken hoe dat beleid uitpakt. Ik ben geen econoom dus ik kan dat niet goed inschatten." Maar hebben wij die vraag niet al beantwoord in de jaren '80? Toen Nederland werd geconfronteerd met een oplopende werkloosheid (ruim 10%) en enorme begrotingstekorten is er door de kabinetten Lubbers en Kok jarenlang bezuinigd om meer banen te creëren en de afhankelijkheid van mensen op uitkeringen te verkleinen. Geeft dit niet aan dat de JS een onrealistische politiek bedrijft? Remy: "Ik vind dat de bezuinigingen van Lubbers en Kok te ver zijn doorgesloten. En daarnaast moet je niet vergeten dat de JS vooral idealistisch is. We kijken vooral naar hoe we de wereld graag ten goede willen veranderen." Maar staan jullie dan niet een beetje buiten de werkelijkheid met jullie idealen? Komt de praktische uitwerking en de haalbaarheid van jullie idealen niet op een tweede plan?

Remy: "Voor ons gaat idealisme boven pragmatisme. De JS is ook ongebonden en vrij in haar standpuntbepaling, juist omdat we geen politieke partij zijn. We hoeven geen regeringsverantwoordelijkheid te dragen zoals de PvdA, waardoor we niet constant onze voorstellen aan de werkelijkheid hoeven te toetsen. Dit wil niet zeggen dat JS'ers in een soort fantasiewereld leven. Maar voor JS'ers is idealisme een belangrijke drijfveer in hun politiek handelen."

Dit interview is onderdeel van de reeks 'het gras is groener' waarbij de voorzitters van de Politieke Jongeren Organisaties worden geïnterviewd. In de volgende DEMO volgt het interview met de voorzitter van het CDJA, Ronald van Bruchem.

De Koninklijke drie-eenheid moet delen

Door Lourens Dinger

Het Koninkrijk der Nederlanden bestaat uit drie landen, zijn de Nederland, Aruba en de Nederlandse Antillen. Aruba red zich aardig als onafhankelijk land, maar op de Antillen gaat het al jaren zeer slecht. Tijd om deze eilanden in Nederland op te nemen als gemeentes.

Op 30 mei 1969 braken er heftige rellen uit op Curaçao, het grootste eiland van de Antillen. De rellen vonden hun grondslag in de slechte economische toestand van de zwarte bevolking. Op het eiland, dat een voorspoedige economie had gehad door de aanwezigheid van de Shell raffinaderij, maar waar het nu slechter ging, werden deze mensen als de onderklasse beschouwd. Feitelijk kwam het neer op een soort apartheidssysteem, waarbij mensen hoger op konden klimmen op de sociale ladder naarmate ze 'blanker' waren. Hoe lichter de huidskleur, hoe meer kans op een goede baan.

Onderhand is er wat dat betreft veel gebeurd. De zwarte bevolking komt voor zichzelf op en is mondiger geworden. In de politiek is een grote omslag gekomen waardoor nu het merendeel van de politici zwart is. Echter, in het bedrijfsleven is er nog geen verandering gekomen. De top van grote bedrijven bestaat vrijwel uitsluitend uit blanken die daarvoor worden ingevlogen uit Nederland of de Verenigde Staten. Bovendien is een groot deel van het overheidspersoneel alsmede regeringsfunctionarissen corrupt. Nog steeds woont een groot deel van de zwarte bevolking in krotten, het onderwijs is van een erbarmelijke kwaliteit en ook de medische voorzieningen zijn ver onder de maat. Een van de gevolgen van de armoede is dat de internationale (drugs) criminaliteit een belangrijk onderdeel van het dagelijks leven is gaan vormen.

Nederland heeft jarenlang toegekeken en geld gestuurd. Bang als de Nederlandse regering was om nog een koloniale macht te zijn werkte ze toe naar de onafhankelijkheid van de Antillen en Aruba. Dat er op de eilanden een meerderheid tegen onafhankelijkheid was bleek uit referenda. Het voorbeeld van Suriname was immers geen rooskleurig toekomstbeeld.

Aruba, dat de overheersende rol van Curaçao zat was, kreeg in 1986 de status aparte en werd in 1990 een land binnen het koninkrijk. Ondertussen werden de problemen op de Antillen steeds groter. De familie Godett werd in Nederland alleen maar bekend omdat ze corrupt zouden zijn. Het meest recente nieuws is dat de bouwfraude ook op de Antillen had toegeslagen.

Minister Thom de Graaf wil nu eindelijk wat aan de situatie doen. Hij heeft de Antillen vooral veel schulden weg gescholden en is bereid er nog meer geld naartoe te sturen. Ook is hij bereid mensen naar de Antillen te sturen voor technische ondersteuning. Verder heeft hij verklaard dat er weer naar de staatsstructuur moet worden gekeken daar de huidige structuur niet voldoet. Vreemd genoeg heeft hij bij voorbaat de optie om de resterende eilanden onderdeel te maken van Nederland, als zijnde een provincie met elk eiland als eigen gemeente, uitgesloten. De reden hiervoor wilde hij niet geven. Dit terwijl er zoveel redenen zijn om het wél te doen. De Antillen zijn als land niet krachtig genoeg om de drugsproblematiek aan te pakken. Nederland kan dat wel. Het onderwijs zou aan Nederlandse regels moeten gaan voldoen waardoor de standaard omhoog kan. Dit biedt weer perspectief voor de uitzichtloze situatie waarin vele Antilliaanse jongeren zich nu bevinden. Het zou ook betekenen dat de mensen op de eilanden meer draagkracht krijgen doordat de lonen en de uitkeringen naar Nederlands niveau worden opgetrokken. Ook met de culturele verschillen kunnen we omgaan. Zo moet het Papiamentu gewoon dezelfde status krijgen als het Fries. Het is waarschijnlijk ook het enige construct dat voldoende recht geeft aan de verschillen op de eilanden. Niet alleen liggen Sint Maarten, Sint Eustasius en Saba op vier uur vliegen van Curaçao, er wordt ook voornamelijk Engels gesproken. Geef de Nederlandse Antillen een toekomst, voeg ze bij Nederland!

Interview nieuw lid

Door Charlotte Meindersma

Thijs Lippinkhof is nu een jaar lid van de Jonge Democraten, doet twee studies en is tevens vice-voorzitter van de CPZ en voorzitter ad interim van de afdeling 'Oost'. Een druk bezet leven dus, maar waarom koos hij daar eigenlijk voor?

Foto: Sebastiaan ter Burg www.ter-burg.nl

Hij was eerst lid van D66, wilde daar graag ook wat doen, maar vond dat het 'te veel grote mensen zaken' waren. Hij vond het niet te serieus (hij hoopt zelf soms ook serieus genomen te worden) maar bij de leeftijdsgroep (alle jongeren waren al afgestudeerd) voelde hij zich toch niet echt helemaal thuis. Later kwam Thijs tot bezinning en nam een combinatie-lidmaatschap.

Toch was het lidmaatschap bij de JD niet meteen een logische keus voor hem. Hij heeft ook gekeken bij de JOVD en heeft er congressen mee gemaakt, maar het politiek programma sprak hem toch niet echt aan. Ook het feit dat de JOVD toch meer overkomt als 'het jongerenclubje van' paste hij voor. De diversiteit binnen de JD en de mogelijkheid echt je eigen mening te hebben, alle kanten op te kunnen schoppen en extreme standpunten in te kunnen nemen sprak hem erg aan. "Vrijheid om niet altijd in een rechte en starre gedachte te denken. Leukheid, vrijheid, blijheid, broederschap." Hij vindt dat je je goed kunt profileren binnen de JD, je kunt verdiepen en er vele mogelijkheden zijn. Niemand zal je er op aankijken wanneer je passief

lid bent, maar ze zijn wel enthousiast wanneer je wel actief bent!

Thijs werd binnen afdeling Nijmegen actief, maar toen hij hoorde dat er een functie binnen de CPZ vacant was ging hij zich daar in verdiepen. Hij was zich ervan bewust dat hij minder van de JD

wist dan leden die al langer lid waren, maar hij wilde er voor gaan! Hij vindt het belangrijk dat jongeren niet alleen maar schreeuwen, maar ook echt meer met politiek bezig zijn. Vice-voorzitter van de CPZ zijn is interessant, divers, een rompslomp, maar bovenal toch leuk.

Hoe graag hij ook uit Twente wilde vertrekken toen hij eindelijk mocht gaan studeren, er zit toch 'diep weggestopt in zijn hart een stukje Twente'. Vandaar dat hij zijn hulp aanbood toen het weer dreigde mis te gaan met Twente. Een beetje hulp liep uit op een hele functie. Thijs mag zich voorzitter ad interim noemen van de afdeling 'Oost'. Hij heeft het er maar druk mee: reizen van Arnhem naar Deventer en Enschede, het scholenplan en het op willen zetten van een overkoepelende Politieke Jongerenorganisatie (PJO).

Thijs is nog een half jaar vice-voorzitter van de CPZ en verwacht ook nog ongeveer een half jaar voorzitter ad interim te zijn van 'Oost' en dat alles naast zijn twee studies en ook nog een druk sociaal leven, maar hij heeft het er graag voor over.

De Voorzittershamer

Door Jan Paternotte voorzitter a.i.

Foto: www.ter-burg.nl

Eergisterochtend stond ik met nog 30 Jonge Democraten bij het hoofdgebouw van de vakcentrale FNV in Amsterdam Sloterdijk. We stormden daar binnen en eisten FNV-leider de Waal te spreken te krijgen, om hem eens goed duidelijk te maken wat we van hem vinden. Lodewijk heeft de afgelopen tijd namelijk gezegd dat hij 'de stand de economie niet als zijn verantwoordelijkheid ziet' en 'niet wil praten over de lange termijn, want dan zijn we allemaal al lang dood'. Wij nog niet Lodewijk! Ik vond het dan ook vreemd dat geen enkele andere organisatie had bedacht dat het hoog tijd werd om eens tégen de FNV te gaan demonstreren. Lodewijk was in ieder geval 'absolutely flabbergasted'. Onbegrijpelijk..

Behalve in de voet van Balkenende werd er op prinsjesdag in een hoop posten het mes gezet. Het kabinet wilde plotseling gaan bezuinigen op onderwijs, terwijl Thom de Graaf en Laurens-Jan Brinkhorst toch echt minister waren geworden onder de voorwaarde dat er op onderwijs niet bezuinigd zou gaan worden. Desondanks werd door het kabinet voorgesteld het collegegeld te verhogen. Ik dacht even dat iedereen tegen ons was, maar gelukkig eerste Boris Dittrich meteen dat deze bezuinigingen werden teruggedraaid. Van Aartsen en Verhagen slokten zich daar vervolgens bij aan, dus je gaat je dan afvragen of ze dat niet beter van te voren hadden kunnen regelen. Maar goed, zo hou je de oppositie nog eens uit het nieuws..

Toch maak ik me ernstig zorgen over de D66-delegatie in het kabinet. Laurens Jan Brinkhorst zegt in de

'Democraat' van augustus dat hij D66 op korte termijn zichzelf ziet opheffen danwel fuseren met een andere partij. Hierbij ziet hij dan vooral heil in het samengaan met de linkervleugel van de VVD en de rechtervleugel van de PvdA. Een prachtig voorstel, dat ik de afgelopen twintig jaar, dus sinds mijn geboorte, wel vaker heb gehoord. Het enige voorstel dat mooier is moet dan het voorstel zijn dat een groepering binnen de PvdA in 1993 deed: 'Opgaan in D66'. Afgaande op de kwaliteit van de oppositie van de PvdA overigens nog steeds een goed idee, Wouter!

Wat moet gebeuren is niet een opgaan van D66 in PvdA of VVD, maar D66 verkiesbaar maken voor de mensen die erop willen stemmen. 22% van de kiezers vult de stemwijzer in en komt bij D66 uit, maar in de laatste peiling van Nova staat D66 op 3%. En eigenlijk vind ik dat niet eens zo vreemd als ik kijk naar onze andere minister in het kabinet, die van 'Bestuurlijke vernieuwing en de Antillen'. Het nieuwe kiesstelsel kost niemand geld, maar is desondanks razend populair. Dat is toch knap in een tijd van bezuinigingen waar iedereen blij is met alles wat gratis is. Thom de Graaf's ingewikkelde variant van het Duitse kiesstelsel geeft kiezers twee stemmen, maar blij zijn ze er niet mee. Op die manier breng je de politiek niet dichterbij de burger, het enige wat ermee bereikt wordt is dat half Nederland nog steeds denkt dat D66 wel standpuntjes heeft, maar zich eigenlijk alleen maar druk maakt om kiesstelsels en burgemeestersreferenda.

En Laurens Jan, om bij jou terug te komen, daar ligt het probleem! 22% van de kiezers wil best op D66 stemmen, op het moment dat D66 zich met de maatschappij gaat bezighouden. Iets wat Lodewijk ook moet gaan doen!

23 & 24 oktober 2004

Najaarscongres

Jonge Democraten

Rotterdam

Het laatste weekend van oktober is het weer tijd voor het JD-congres! Op 23 en 24 oktober vind de 44e Algemene Leden Vergadering plaats in 'Engels', in het Groothandelsgebouw in Rotterdam (aan het stationsplein). Hier zullen een weekend lang politieke zaken samengaan met gezelligheid. Zet het alvast in je agenda, het wordt een weekend om niet te missen!

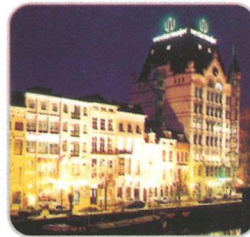
Op de Algemene Leden Vergadering worden naast bestuurlijke en organisatorische zaken ook de inhoudelijke koers van de Jonge Democraten besproken. Met jouw stem heb je invloed op de vereniging en haar standpunten. Voor de 44e ALV staan onder andere uitbereiding van het politiek programma, verkiezingen van INCO en Landelijk Bestuur op het programma. Daarnaast zijn er verrassende sprekers, een interessant debat, spannende activiteiten en zaterdagavond uiteraard een fantastisch feest in de 'Tijdgeest'!

Het congres kost 35 euro. Hiervoor krijg je een overnachting in het Maritime Hotel, twee lunches, diner en een ontbijt. Reiskosten kunnen gedeeltelijk worden gedeclareerd. Voor de leden, die een lange reistijd hebben, bieden we de mogelijkheid om tegen een lage prijs vrijdagavond ook te overnachten in het hotel. Meld je voor deze overnachtingen op tijd aan!

Wil je ook komen? Geef je dan op via het online-formulier op onze website (www.jongedemocraten.nl), door een mailtje te sturen naar congres@jongedemocraten.nl of geef je telefonisch op bij onze Secretaris Organisatie a.i. Martine van Schoor (nummer: 06-14241544).

Congres

Het congres vindt plaats in de Beatrix-zaal van "Engels" in het Groothandelsgebouw. Het Groothandelsgebouw ligt direct naast Centraal Station en is dus makkelijk te vinden.

Feest

Zaterdagavond is er na een drukke congresdag tijd voor een geweldig feest! Het feest vindt plaats in "Pakhuis 19" aan de Wijnhaven, gelegen in één van de meest populaire uitgaansgebieden van Rotterdam, de Oude Haven.

Overnachting

Wil je graag naar het congres komen maar is twee keer afreizen naar Rotterdam je net iets te veel? Blijf dan slapen in het Maritiem Hotel. Dit driesterren hotel met uitzicht over de Maas staat garant voor een goede nachtrust en een heerlijk ontbijt.

